321.8

DE ANNO
CHRISTI NATALI
AB ORBE CONDITO
EXERCITATIO CHRONOLOGICA
EX PROLEGOMENIS
HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ
HABENDA

A PATRIBUS SOCIETATIS JESU

DIE AUG. ANNO M.DCC.LIII.

1872

ROMÆ, MDCCLIII.

EX TYPOGRAPHIA GENEROSI SALOMONJ
IN FORO SANCTI IGNATII.
SUPERIORUM FACULTATE:

Digitized by Google

Digitized by Google

DE ANNO CHRISTI NATALI

AB ORBE CONDITO.

I. VETUS quæſtio eſt, quam exercitationis hujus Chronologicæ gratia proponimus; quæ Chronologorum ita exercuit ingenia, ut LXX. diverſas ſententias Ricciolius *Chr. Ref. lib.VII. cap.*1. numeret; poſt quem Tourneminius ſuam addidit, Sòuciet, aliique ſuam. Nos hoc argumentum aggreſſi, ne celebrem apud Hiſtoricos quoque Eccleſiaſticos quæſtionem negligeremus, noſtram addidimus, ab Orbe Condito ad Æram vulgarem annorum 4235., quæ ab aliis Chronologorum quos legimus diſcrepat. Ut eam explicemus præmittimus nonnulla, quæ in decidenda hac quæſtione ita ſervanda nobis propoſuimùs, ut Axiomatum quorumdam loco haberemus.

II. Primo: Divinarum litterarum effata ita ſpectari oportere, vel in hiſtoricis hiſce rebus Cronoligiciſque, ducimus, ut nutum earum, aut ſignificationem aliquam pluris faciamus, quam externorum Scriptorum teſtimonia omnia diſertiſſimis concepta verbis, & ceterorum conſenſu probata: Cui Divinæ litteræ favere magis videntur, is Scriptorum horum maximè probatur. Secundo: Verba ipſa, atque ſententias ita accipimus, ut accipi ab hominibus vulgò in plana, atque obvia ſignificatione, & in ejuſdem

Digitized by Google

Scripturæ aliis locis extra controverſiam poſitis, ſolent; putamuſque, ut in proverbio eſt, σκαφὴν, σκαφὴν dici; niſi contrarium evidens ratio aliqua, aut PP. conſenſus evincat. Qui quidem Patres, ubi LXX. lectionem habent a Vulgata, & Hebraico fonte diverſam, atque illam illi opinionis ſuæ ducem habuiſſe videntur; minus apud nos, qui Vulgatam convenientem Hebraico textui ſequimur, auctoritatis habent. Tertio: Cum aliquando Scriptura nude, & hiſtorice, & fuſe, ſuo loco rem narret, aliquando alibi idem brevius indicet, vel ad alium locum alludat; non ex hoc altero loco explicandus eſt ille primus, ſed contra alter e primo; atque hic maxime ſpectandus, conſideranduſque eſt. Quarto: Etſi non ignoremus, Catholicos etiam multos concedere, librariorum vitio in numeris quos Vulgata retinuit, nonnullos aliquando errores irrepſiſſe; Nos tamen, ubi præſertim Vulgatæ Hebraicus textus concordat; hanc nobis numeros immutandi licentiam non ſumimus; & malumus rem quoquomodo, ſi poteſt, numeris illis retentis explicare; vel Heterodoxorum nonnullorum exemplo: ex quibus Uſſerius in Chr. Regum Hæbræorum conſtituenda Noſtris aliquibus ſuccenſet, quòd aliter fecerint *gravi, & prudenti Abulenſis illa præmonitione prius non expenſa*; quæ nimirum eſt ad *II. Par. XVI. qu. 3. Iſta eſt periculoſa ſolutio, quia ſi in uno loco Scripturæ corruptionem eſſe fateamur, de omnibus aliis locis dubitabimus, an corruptio ibi ſit; ſicut dicit Auguſtinus &c.*. Quo quidem Canone quantùm oneris impoſuerimus nobis non ignoramus. Quinto: Morem ſcriptorum ſive populorum maxime ſpectandum eſſe cenſemus. Quare cum non unum, ſed plura exempla, quæ certa ſunt, occurrant in Genealogiis Hebræorum, in quibus capita nonnulla omittuntur; hunc morem fuiſſe ita eas texendi colligimus, ut non omnia capita recenſerentur. Quare argumentum ab eis ductum ad brevitatem temporis demonſtrandam, minus idoneum cenſemus: Sexto: Sæpius nonniſi conjecturas expectandas a nobis præmonemus; conjecturis tamen ſua vis ineſt, quando ad ſyſtema unum ſtabiliendum afferuntur multa, & in eo multa aliàs explicatu difficilia commode locum ſuum ſortiuntur. Ac quemadmodum in vulgari ſtructorum artificio, quo plurimæ partes ejuſdem operis ſeorſum perficiuntur ac poliuntur, ſi eas poſtea compingendo,

Digitized by Google

gendo, videas aptari mutuo, & cohærere; non dubitas, quin ſit ille proprius locus ſingularum; cum fieri vix poſſit ut omnes, ſive etiam multæ extra locum ſuum poſitæ, ſibi adaptentur, & mutuo conveniant: ita de hoc quaſi Chronologico artificio pronunciandum eſt, ſi partes multæ eum locum ſortiantur, quem, aliis non repugnantibus, poſſint obtinere.

PARS PRIMA

DE SEX ÆTATIBUS

§. I.

De I. & II. Ætate.

III. TEmpus omne a Mundo condito ad Æram vulgarem conſueto more dividimus in Ætates ſex; primamque facimus a Mundo condito ad diluvium, annorum *1656.*, Alteram a diluvio ad vocationem Abrahæ annorum 457; tertiam ad exodum annorum *645*; quartam ad templum fundatum anno quarto Salomonis annorum 480; quintam ad templum iterum fundatum anno ſecundo Darii Hyſtaſpis annorum 477, ultimam ad Æram vulgarem annorum 520.

IV. Primarum duarum intervallum commune nobis eſt cum multis; Nam primæ quidem ſuppeditat geneſis Patriarcharum *cap. Geneſ.V.*, & annus diluvii anno *600.* vitæ, Noe ut *Gen. VII* habetur; Alterius vero cum geneſis Patriarcharum cap. *Gen. XI.* tum vocatio Abrahæ, quæ deſcribitur *cap.XII*. Animadvertimus tamen nonnulla in utraque ætate, quæ item animadverterunt ſummi Chronologi. Primo ſcilicet; diſcrepantiam geneſis Patriarcharum *cap.V. & XI. Gen.* haberi præcipuè inter Hebræos codices, Græcos, & Samaritanos. Nos hic, ubi Hebræis codicibus concordat vulgata; quas hæc repræſentat, rationes ſequimur; a qua anni fiunt ab Orbe condito ad Diluvium *1656*; cum Græci codices exhibeant 2242, Samaritani 1307. Novimus eſſe ex Catholicis nonnullos, qui Græcos in hac anno-
rum

rum computatione ſequantur ; ex quibus eſt Ricciolius *lib.6. Chron. ref. cap.1* , Morinus *exercit.7.* Tourneminius &c. In Ricciolio diſplicent tùm modi très, quos propoſuit utriuſque editionis conciliandæ (ſi dicatur Adam bis genuiſſe filium nomine Seth, & poſteriorem poſt centum annos, idque exemplum imitari voluiſſe Poſteros ; ſi dicatur Adam anno 130. cœpiſſe filios gignere, centeſimo anno poſt, excellentiſſimum horum ; vel poſt centum illos annos filium ceteris in hæreditate prætulerit & Seth appellaverit) ; tùm ejus pronunciatum ; ſi conciliari non poſſint, ſequendam LXX. editionem . Tourneminii ratio ineundæ concordiæ ; ut in Hebraico textu, ubi deſunt centenarii illi numeri, ſubaudiendos Scriptor voluerit, quemadmodum numerus major aliquando ſubticetur, cum jam ſemel expreſſus eſt ; præterquamquod non conciliatio eſt ſententiæ unius cum altera , ſed pro Septuaginta decretoria ſententia ; omnibus aptari non facile poteſt ; cum aliquando in Hebræo centenarius exprimatur ; & illa omiſſio fieri ſoleat, cum neceſſario ſupplendus eſt ; Cur autem ante centenarium Patris annum naſci filius non potuit ?

V. Secundò : Cum ita anni exprimantur ut menſes, dieſque qui vel illis annis abundant vel deficiunt, nulli umquam occurrant, ſuſpicatus eſt Petavius, ita exprimi hujuſmodi tempora, ut de minutioribus intervallis incerti ſimus, etſi Chronologorum mos invaluit, ut anni omnes habeantur pro completis . Non jure Uſſerium putamus inſimulaſſe ſummum Chronologum, quaſi ita *ſacri Calculi certitudinem infirmet* , imo ad ſacrarum litterarum majeſtatem quamdam pertinere putamus , ut tantum tradat, quantum ad præcavendos nimios errores ſatis ſit, nec aberrare longius patiatur ; nimiam etiam retundere voluiſſe hominum curioſitatem : quod ex aliis conjicimus,in quibus hoc plane modo ſe gerere eædem ſacræ litteræ videntur . Cui rem ſimilem facit Catholica Eccleſia in temporibus partiendis , definiendoque , pro temporum viciſſitudine , noctis , & diei intervallo , quin Aſtronomicos apices anxiè perſequatur.Qui in Patriarcharum παιδογονία ſubtilitatem illam admittit Uſſerius , in vitæ annis deſignandis adhibitam negat ; licèt ita de ipſorum ætate tota nos doctos velle videatur Scriptura, ac de ætate qua filios genuerunt. Aliud eſt quod incertos nos faciat ; an in genealogia texenda , more Hæbreis com-

communi, ſint aliqua capita omiſſa. Itaque qui temporum majus aliquod intervallum ex Scriptura repudiari putant, probabilem quidem rem dicunt, quæque a Chronologis admitti ſolet; non tamen vere ex Scripturá ipſa demonſtrare poſſunt. Tertio: Arphaxad natum poſuimus biennio poſt Diluvium; quòd locus, qui id ſignificare videtur, vix explicari aliter poſſit, nudèque & hiſtoricè rem narret; alter quo genuiſſe dicitur Noe anno 500. Sem, Cam, & Japhet, commodam, & uſitatam explicationem admittat; non temporis, quo ſunt geniti, in his nominandis ordinem ſervari. Quarto: Atque eadem ratione utimur in Cainano interſerendo inter Arphaxad, & Sale, quòd Lucæ locus niſi Cainan hic admittatur, expediri aliter non poſſit, quam ſi concedamus, aut negligentia Scriptorum, aut alia quacumque de cauſa continere aliquid, quod non eſt verum, cum poſitivè affirmat, quod iſti negant: contra, admiſſo Cainane, *Geneſis*, & *Paralipomenon* locis explicatio tribuitur, quæ uſitata eſt, & multum ſane probabilis; genitum aliquem dici ab eo, qui non pater, ſed avus ſit, omiſſis capitibus nonnullis in genealogiis texendis. Cetera commodius opinor tabula noſtra repræſentabit.

I. ÆTAS

Digitized by Google

I. ÆTAS

A Mundi conditu ad Diluvium ann. 1656.

A. P. J.		
479.	Adam creatus	
609.	Seth naſcitur ex Adamo ann.	130 (1)
714.	Enos naſcitur ex Seth ann.	105 (2)
804.	Cainan naſcitur ex Enos ann.	90 (3)
874.	Malaeel naſcitur ex Cainan ann.	70 (4)
939.	Jared naſcitur ex Malaeel ann.	65 (5)
1101.	Henoch naſcitur ex Jared ann.	162 (6)
1166.	Mathuſalem naſcitur ex Henoch an.	65 (7)
1353.	Lamech naſcitur ex Mathuſalem an.	187 (8)
1535.	Noe naſcitur ex Lamech ann.	182 (9)
2135.	Diluvium anno Noe	600 (10)

II.

(1) Gen. V.III. „ Vixit autem Adam 130. annis & genuit .... vocavitque nomen ejus Seth „.

(2) 6. „ Vixit quoque Seth 105. annis & genuit Enos „.

(3) 9. „ Vixit vero Enos 90. annis & genuit Cainan „.

(4) 12. „ Vixit quoque Cainan 70. annis, & genuit Malaeel „.

(5) 15. „ Vixit autem Malaeel 65. annis & genuit Jared „.

(6) 18. „ Vixitque Jared 162. annis & genuit Henoch „.

(7) 21. „ Porro Henoch vixit 65. annis & genuit Mathuſalam „.

(8) 25. „ Vixit quoque Mathuſala 187. annis & genit Lamech „.

(9) 28. „ Vixit autem Lamech 182. annis & genuit filium vocavitque nomen ejus Noe „.

(10) Gen. VII. 11. „ Anno ſexcenteſimo vitæ Noe menſe ſecundo, 17. die menſis rupti ſunt omnes fontes abyſſi magnæ &c. „

Digitized by Google

II. ÆTAS

A diluvio ad Abrahæ vocationem ann. 457.

A. P. J.				
2137.	Arphaxad naſcitur biennio poſt diluvium			(1)
2172.	Cainan ex Arphadax	ann.	35	(2)
2202.	Sale ex Cainan	ann.	30	(3)
2232.	Heber ex Sale	ann.	30	(4)
2266,	Phaleg ex Heber	ann.	34	(5)
2296.	Reu ex Phaleg	ann.	30	(6)
2328.	Sarug ex Reu	ann.	32	(7)
2358.	Nachor ex Sarug	ann.	30	(8)
2387.	Thare ex Nachor	ann.	29	(9)
2592.	Abraham ann. 75. vocatur patre mortuo ann. 205			(10)

---

(1) Gen.XI. 10. „ „ Sem erat 100. annorum, quando genuit Arphaxad biennio poſt diluvium „.

(2.3.) Lucæ III. 36. „ Qui fuit Arphaxad, qui fuit Cainan, qui fuit Sale „.
Gen.XI. 12. In verſ. LXX. detracto ut moris eſt centenario numero.
Gen.XI. 12. , Porro Arphaxad vixit 35. annis & genuit Sale „.

(4) 14. „ Sale quoque vixit 30. annis & genuit Heber „.

(5) 16. „ Vixit autem Heber 34. annis, & genuit Phaleg „.

(6) 18. „ Vixit quoque Phaleg 30. annis & genuit Reu „.

(7) 20. „ Vixit autem Reu 32. annis, & genuit Sarug „.

(8) 22. „ Vixit vero Sarug 30. annis, & genuit Nachor „.

(9) 24. „ Vixit autem Nachor 29. annis, & genuit Thare „.

(10) v. ult „ Et facti ſunt dies Thare 205. annorum & mortuus eſt in Haran „. XII, 1. „ Dixit autem Dominus ad Abram; egredere de terra tua . . . 75. annorum erat Abraham cum egrederetur de Haran „.

§. I I.

De III. Ætate.

VI. ÆTatis Secundæ finem & Tertiæ initium facimus anno Thare 205. ſive eo mortuo. Abrahami vero anno 75. ex loco *Gen. XI*, *XII.* quòd eorum locorum planiſſimus hic ſenſus videatur, cui favet S. Stephanus *Act. VII.*; nihil vero contrarium occurrat, quam locus *Gen. XI. 26.* a Petavio objectus, quo Tharè anno 70. genuiſſe dicitur Abraham, & Nachor, & Aram; qui quidem ſuperius alteri loco allatam explicationem recipit, quoniam tres illi ſimul eodem anno Patris 60. nati eſſe non poſſunt: unus igitur tantùm, neque is primus qui nominatur, ortus eo anno fuerit.

VII. Tertiam hanc Ætatem productiorē facimus annis 215, quam vulgus Chronologorum, quòd hîc maxime canonem illum noſtrum ſecundo loco poſitum ſervamus, in Exodi loco explicando, quo manſiſſe in *Ægypto* dicuntur *filii Iſrael* annis 430. Itaque maluimus *Ægyptum*, Ægyptum interpetrari, & filios Iſrael *Iſrael*, ideſt Jacobi filios & poſteros, in eo quidem loco, qui hiſtoricus eſt, & rem nude & hiſtorice narrat. Paulus *ad Galat. III* 17. alludit *ad locum Geneſ. XV.* 13. qui nobis favet: itaque non eſt ad illum pervertendum vel explicandum hîc adhibendus. Nihil occurrit etiam, quod contra planiſſimam illius loci ſignificationem, nos urgeat, qui Vulgatam cum Hebræo fonte convenientem, non LXX, in quos forte gloſſema irrepſit ante PP. ætatem, nobis ſequendam propoſuimus. Genealogias enim quale argumentum eſſent, ſupra diximus: & poſſemus etiam, ſi vellemus, genealogiis genealogias, opponere præſertim Joſue. Itaque annos 430. numeramus ab ingreſſu Iſraelis in Ægiptum, poſt annos 215., ex quo Abraham vocatus eſt Patre mortuo. Quæ quidem ſententia eſt Nicolai Abrahami, fuitque poſtea Iſaaci Voſſii, Tourneminii; in quibus etſi inductum Ætatis hujus tantum intervallum probamus, argumenta, tamen, quæ ad confirmandum afferunt, non omnia probamus. Ætatem hanc tertiam exhibebit tabula noſtra.

III.

III. ÆTAS

A vocatione Abrahæ, ad Exodum, annorum 645.

A. P. J.

2592. Vocatio Abrahæ anno 75.

2617. Abrahæ centenario naſcitur Iſac. (1)

2677. Iſaaco ſexagenario naſcitur Jacob (2)

2768. Jacobo a. 91. naſcitur Joſeph (3)

2807. Jacob cum tota familia ingreditur (3) Ægyptum an. 130. Joſephi 39.

2824. . . . . . Jacob moritur (*a*) poſtquam ingreſſus eſt Ægyptum a. 17.

2878. . . . . . Joſeph moritur (*b*) annor. 110.

3157. . . . . . Moſes naſcitur (*c*)

3237. Exodus ab ingreſſu in Ægyptum Jacobi an. CCCCXXX. (4)

B 2 §. III.

---

(1) Gen. XXI. 5. „ . . . . Cum centum eſſet annorum : hac quippe ætate patris natus eſt Iſaac „.

(2) XXV. 26. „ Sexagenarius erat Iſac, qnando nati ſunt ei parvuli „.

(3) ex Gen. XLVII. 9. Jacob Pharaoni „ reſpondit dies peregrinationis meæ 130. annorum ſunt „.
XLI. 46. de Joſepho „ 30. autem annorum erat, quando ſtetit in conſpectu regis Pharaonis „. 53. „ tranſactis ſeptem ubertatis anris . . . cœperunt venire 7. anni inopiæ „.
XLVII. 11. Cum Jacob vocatur in Ægyptum „ adhuc enim quinque anni reſidui ſunt famis „.

(*a*) Gen. XLVII. 28. „ Vixit in Ægypto decem & ſeptem annis „.

(*b*) L. 35. „ Mortuus eſt expletis centum decem vitæ ſuæ annis „

(*c*) Nam mortuus annorum 120. anno P. J. 3277.

(4) Exod. XIII. 40. „ Habitatio autem filiorum Iſrael, qua manſerunt in Ægypto, fuit quadringentorum triginta annorum : quibus expletis, eadem die egreſſus eſt omnis exercitus Domini de terra Ægypti „.

Digitized by Google

§. III.

De IV. Ætate.

VIII. IN Quartæ Ætatis intervallo definiendo eadem ſententia noſtra eſt, quæ plurimorum Chronologorum, qui id expreſſum putant *III. Reg. VI.* Quem quidem numerum, qui nunc legitur, minime corruptum eſſe putamus, contra quam Nicolaus Abrahamus, & Nicolaus Serarius ſenſit, qui pro 400 legere volunt 600. *Cujuſmodi in deſperatis Chronologiæ quæſtionibus, ut in perditis civitatibus χρεοκοπίαι extremi eſſe ſolent exitus*, ut ait Petavius. Quibus nuper acceſſit Alphonſus Des Vignoles, cujus quidem Heterodoxi hominis eruditionem cognoſcimus, laudamus etiam in allegandis præſertim Auctoribus diligentiam; in numeris vero paſſim immutandis facilitatem probare non poſſumus, quotieſcumque codicem aut vulgatum librum auctorem nanſcicitur emendationis ſuæ. Quem enim in tanta codicum multitudine, & varietate mutationis cujuſcumque auctorem non nanciſcamur? Ex ſententiis vero (quarum viginti Abrahamus diverſas numeravit), eam reicimus, quæ ſervitutis annos annis includit quietis, cui minimum profuiſſe putamus Hieronymum Van Alphen, qui aliter *quieſcendi* Verbum explicandum ſuſcepit, quam vulgo ſolet, pro inertia, & deſidia a bellis, quæ Deus Hebræis imperaverat. Quietem enim illam ſæpius præmium fuiſſe reſipiſcentibus Judeis conceſſum a Deo, Judicibus ſuſcitatis, conſtat ex *Jud. VIII.* 20. aliiſq; locis. Cocceii etiam illam, qui ſummas annorum a præcedenti narratione dirimit, quaſi finita hiſtoria poneretur ſubſcriptio; *Sic elapſi ſunt anni* 40., 80. *&c.*. Præterea Saliani, Franciſci Riberæ, Uſſerii, Natalis Alexandri, qui cum quietis tempora breviora faciant, numerum adſcriptum referunt non ad annos quibus quies duraverit, ſed ad Epocam aliam, & maximè quietis, quæ præceſſerat, repudiamus; contrarium enim indicatur in quiete 40. annorum poſt Gedeonem: ad arbitrium etiam res fingitur; atque Uſſerius faſſus eſt explicationem hanc *Cum verſione vulgata non convenire*. Denique Petavii, qui *egreſſionis* nomine quadraginta ipſos annos venire cenſet,

ſet, quibus in ſolitudine Judęi manſerunt, etſi eam Tourneminius confirmare conatus eſt; quòd ad tantum temporis intervallum produci poſſe dicendi modus ille non videatur;& (in quo ceteræ etiam ſententiæ peccant) planiſſima Scripturæ verba ad abſtruſiorem quamdam ſignificationem, & minime obviam trahit. Placet ergo ſententia eorum, qui ſynchroniſmum adhibent, & eodem tempore Hebræos aliquando hoſtibus ſervitutem præſtaſſe cenſent in orientalibus ex. c. plagis, cum in aliis quiete, Hebræorum regiones aliæ fruerentur. Hunc modum ideo ceteris præferimus, quòd & vim non inferat vulgatæ noſtræ, & nihil habeat a moribus hominum, aut regionum ipſarum ingenio abhorrens. Præterea Synchroniſmi hujus inditium præbet Scriptura ipſa *Jud. X. 6.* collat. cum *XIII.* 1.

IX. Ergo cum conſtitutum ſit nobis nihil ad arbitrium conſtituere, Joſue poſt Jordanis tranſitum tribuimus ex Joſepho annos XXV. Inter hunc annum & primam ſervitutem ut verum fit; *omnem illam generationem congregatam eſſe ad Patres ſuos, & ſurrexiſſe alios, qui non noverant Dominum, & opera, quæ fecerat cum Iſrael*;totidem ferme annos ponimus,quot in deſerto,ubi idem accidit,Judæi fuerunt;annos 35. Servitutes duas ſibi ſuccedere ſignificare videtur Scriptura. Quare ità nos eas diſpoſuimus. In quiete vero longiori 80. annorum, quæ erat in parte Orientali, ubi Moabitæ, nihil impedit, quominus in parte Occidentali ſerviverint Judęi ſub Jabin, licèt eam ſervitutem narret Scriptura poſt narratam quietem 80. annorum. Nam poſt eam quoq; narrat mortem Aod, quem vix credibile eſt tandiu ſuperfuiſſe. Mortuum nos facimus poſt annos a libertate 20., eique ſubjicimus Samgar. Cetera ſervitutum, & Judicum ſibi ſuccedunt, ad ſervitutem ſub Ammonitis, quam poſuimus anno 300., poſtquam terram poſſederant Hebræi: quòd Jephte id ſignificare videatur *Jud. XI.* Dum Jephte ſuccedunt in Galaaditide alii Judices,jam transJordanem Heli Sacerdos judicabat populum; ſub quo ſervitus contigit ſub Philiſtęis, & Arca capta anno 40. ex *I. Reg. IV.* 15. Qui annus eſt ſimul ultimus Heli, & primus Sanſonis: Nam *judicavit Iſdrael in diebus Philiſtiim* Jud. XV. 20., *& incœpit liberare Iſrael. XIII.* 5.; nec tamen perfecit. Judicum diverſa genera quæ Pętavius *lib.9. cap.35.*, Marſhamus, & Interpretes animadverte-

terunt, faciunt ut ſimul cum Samuele Sanſonem ponamus, dum Abjalon judicat cis Jordanem. Arca reſtituta eſt in ſuum locum poſt annos 20., ex *I. Reg. VII.* 2. Atque ex eo tempore Samueli tribuit Joſephus annos 12. quibus Iſraelem judicaverit. Cum ſenex eſſet *poſtulaverunt regem*, *& dedit illis Deus Saul annis* 40., &, *amoto illo ſuſcitavit illis David*, quibus indicari videtur illis *ſuſcitatum David*, qui *poſtulaverunt regem*, ideſt Judæis omnibus; Judæis autem omnibus imperavit David annos 33. ex *III. Reg. II.* 11. *& V.* 4. Quare Isboſeti annos a Paulo *in loco Actorum* incluſos putamus annis Saulis. Saulis enim, & Davidis nomine eorum familias, & poſteros, more ſæpius uſitato, intelligit.

IV. ÆTAS

*Ab Exodo, ad Templum fundatum a. 4. Salomonis, ann.*480.

A. P. J.

3237. Exodus

3277. Terræ diſtributio ſub Joſue (1) mortuo Moiſe an. 120.

3302. Joſue moritur a. 110. adminiſtr. 25. (2)

3337. I. Servitus annis 8. ſub Chuſan an. 35. (3) poſt Joſue mortem.

3345. Othoniel Judex: quies annis 40. (4)

3385.

(1) V. Deuter. VIII. 2. XXIX. 5. &c. & lib. *Joſue* Deut. XXXI. 2. Moyſes „ centum viginti annorum ſum hodie „

Ib. XXXIV. 7. „ Moyſes centum & viginti annorum erat quando mortuus eſt „

(2) Jud. II. 8. „ Mortuus eſt autem Joſue filius Nun centum & decem annorum „.

(3) 10. „ Omniſque illa generatio congregata eſt ad patres ſuos, & ſurrexerunt alii qui non noverant Dominum & opera quæ fecerat cum Iſrael &c. „.

III. 8. „ Iratuſque contra Iſrael Dominus tradidit eas in manus Chuſan Raſathaim Regis Meſopotamiæ, ſervieruntque ei octo annis „.

(4) 8. „ Suſcitavit eis Salvatorem & liberavit eos Othoniel &c. quievitque terra 40. annis „.

3385.	II. Servitus ſub Eglone annis 18. (5)	
3403.	Aod Judex. quies annis 80. (6) in par. Orie.	
3423.	Aod moritur Samgar Judex (7)	III. Servitus ſub Jabin in parte Occident. an. 20. (8)
3443.	. . . .	Barac Jud. & Debbora : quies ann. 40. (9)
3479.	. . . .	*Regnum Aſſyriorum ex Herod.* (10)
3483.	IV. Serv. ſub Madianitis &c. an. 7. (11)	
3490.	Gedeon Judex annis 40. (12)	
3530.	Abimelec annis 3. regnat (13)	*Troja expugn. ex Pet. & Uſſ.*
3533.	Thola annis 23. Jud (14)	

(5) 14. „ Servieruntque filii Iſrael Eglon regi Moab decem & octo annis „ .

(6) 15. „ Qui ſuſcitavit eis Salvatorem vocabulo Aod „ IV. 30. „ Humiliatuſque eſt Moab in die illo ſub manu Iſrael , & quievit terra octoginta annis „ .

(7) III. Jud. 31. „ Poſt hunc (Aod) fuit Samgar &c. Anath qui percuſſit de Philiſtæis 600. viros vomere , & ipſe quoque defendit Iſrael „ .

(8) IV. 2. „ Et tradidit illos Dominus in manus Jabin regis Cantan qui regnavit in Aſor . . . & per 20. annos vehementer oppreſſerat eos „ .

(9) IV. 4. „ Erat autem Debbora . . . quæ judicabat populum in illo tempore . . . quæ miſit & vocavit Barac &c. quievitque terra per 40. annos „ .

(10) Nimirum 2 . 520. ante Medorum defectionem V. n. 17. & 22.

(11) VI. 1. „ Fecerunt autem filii Iſrael malam in conſpectu Domini qui tradidit illos in manus Madian 7. annis „ .

(12) VIII. 20. „ Humiliatus eſt autem Modian coram filiis Iſrael , nec potuerunt ultra cervices elevare , ſed quievit terra per 40. annos quibus Gedeon præfuit „ .

(13) IX. 22. „ Regnavit itaque Abimalech ſuper Iſrael tribus annis „ .

(14) X. 1. „ Poſt Abimelech ſurrexit Dux in Iſrael Thola , & judicavit Iſrael viginti & tribus annis „ .

Digitized by Google

3556.	Jair Jud. annis 22. (15)	
3571.	. . . .	Heli Sacerdos & Jud. annis 40. (16)
3578.	V. Servitus ſub Ammon. in Galaad an. 18. CCC. poſt occupatam terram (17)	
3592.	. . . .	VI. Servitus ſub Philiſtæis annis 40. (18)
3596.	Jephte Jud. an. 6 (19)	
3602.	Abeſan Jud. an. 7. (20)	
3608.	Ahialon Jud. an. 10. (21)	
3611.	. . . .	Heli moritur capta Arca (22)

Sa-

---

(15) 3. „ Huic ſucceſſit Jair Galaadites qui judicavit Iſraelem per viginti & duos annos „ .
(16) I. RR. IV. 18. „ Et ipſe judicavit Iſrael 40. annis „ .
(17) Jud. X. 6. „ Filii autem Iſrael . . . fecerunt malum in conſpectu Domini . . . contra quos Dominus iratus tradidit eos in manus Philiſtiim, & filiorum Ammon ; afflictique ſunt & vehementer oppreſſi per annos decem & octo , omnes qui habitabant trans Jordanem in terra Amorrhæi , qui eſt in Galaad „ . XI. 2. Jephte ad Ammon . „ niſi forte melior eſt Balac filio Sephor Rege Moab ; aut docere potes , quod jurgatus ſit contra Iſrael & pugnaverit contra eum , quando habitavit in Heſebon . . . vel in cunctis civitatibus juxta Jordanem per trecentos annos . Quare tanto tempore nihil ſuper hac repetitione tentaſtis ? „ .
(18) XIII. 1. „ Rurſumque filii Iſrael fecerunt malum in conſpectu Domini , qui tradidit eos in manus Philiſtinorum 40. annis „ .
(19) XII. 7. „ Judicavit itaque Jephte Galadiites Iſrael 6. annis & mortuus eſt „ .
(20) 8. „ Poſt hunc (Jephte) judicavit Iſrael Abeſan . . . qui 7. annis judicavit Iſrael „ .
(21) 11. „ Cui ſucceſſit Ahialon Zabulonites , & judicavit Iſrael 10. annis „ .
(22) I. RR. IV. 15. „ Heli autem erat nonaginta & octo annorum . . . & ipſe judicavit Iſrael 40. annis &c. „ .

Digitized by Google

		Samuel Jud. an. 32. (23) & Sanſon annos 20. (24)
3618.	Abdon Jud. an.8. (25)	
3631.	. . . .	Arca tranſfertur poſt annos 20. (26)
3642.	Saul Rex (27)	
3674.	Iſboſet regnat, & David in Hebron (28)	
3681.	David regnat ſuper omnes tribus (29)	
		Adarezer Rex Syriæ a Davide vincitur (30)
3714.	Salomon regn. an.40.(31)	
3717.	Templum fundatur.	

C §.IV.

(23) Ex Joſepho qui poſt 20. annos, cum Arca reſtituta eſt, dat ei annos 12.
(24) Jud. XV. 20. „Judicavitque Iſrael in diebus Philiſtiim viginti annis „.
(25) Jud. XII. 13.„ Poſt hunc (Aialon) judicavit Iſrael Abdon . . . octo annis „.
(26) I. RR. VII. 2. „ Et factum eſt ex qua die manſit Arca Domini in Cariathiarim multiplicati ſunt dies (erat quippe jam annus vigeſimus) &c. „.
(27) Act. XIII. 20. „ Et poſt hæc dedit Judices uſque ad Samuel Prophetam . . . & exinde poſtulaverunt regem, & dedit illis Deus Saul . . annis XL. „ V. num. 9.
(28) II. RR. II. 10. „ Quadraginta annorum erat Iſboſet filius Saul cum regnare cœpiſſet & duobus annis regnavit „.
(29) III. RR. II. 11. & V. 4.„ Dies autem quibus regnavit David ſuper Iſrael 40. anni ſunt, in Hebron regnavit 7. annis, in Hieruſalem triginta tribus „.
(30) II. RR. VIII. 3. I. Par. XVIII. 3.
(31) III. RR. XI. 42. „ Dies autem quos regnavit Salomon in Jeruſalem ſuper omnem Iſrael XL. anni ſunt „.

Digitized by Google

§. IV.

De V. Ætate.

X. QUinta Ætas nobis procedit a jactis Templi primi fundamentis anno 4. Salomonis ad fundamenta jacta Templi ſecundi anno II. Darii Hyſtaſpis. Atque hanc tribuimus in partes duas; primæque finem, & initium alterius collocamus tranſmigrationem Iechoniæ. Impeditiſſimas quæſtiones XIV., quas Petavius, recenſet *lib. 9. cap. 61.* ex comparatione ortas præcipuè annorum Regum Juda, & Regum Iſrael, expedimus, adhibitis his expediendi modis, quos idem recenſet. *Primo* anni aliquando inchoati, & labentes nominantur, aliquando, qui jam completi ſunt. *Secundo* Regum initia ad populans anni Epocam accomodantur. Ex utroque fit ut idem annus duos Julianos occupet, atque eodem dicitur factum, quod vel in primum, vel in alterum cadit, anno ſcilicet illo *ineunte*, vel *deſinente* factum. Quæ verba Vignoles non jure in Uſſerio irridet, ſi rem quam verba ſolicitius perpendamus. *Tertio* Patre adhuc ſuperſtite ac regnante, Filius in Regni conſortium adſcitus eſt, & aliquot cum Patre annis imperavit, qui quidem anni modo filio imputantur, modo Patri, modo utrique. Hunc quoque modum repudiavit Vignoles, negans eum uſurpari oportere, niſi ubi illum Scriptura ſignificat. At quam ille ſignificationem deſiderat? An vero non ſatis illa eſt, qua aliter, atque aliter unius Regis annos numerat? ſignificat enim ita à diverſa Epocha numerare: hæc vero Epocha duplex diverſa, eſt hominum conſuetudini maxime conformis; qua videlicet à Regibus grandioribus, qui ætati, vel valetudini diffiderent, ut ſecurius mortuis ſuccederent filii, vel onus res adminiſtrandi levarent, in Regni conſortium admittebantur; præſertim vero, quando bella ingruebant; ut præcluderetur ambitioſis imperii, aditus omnis & via, regiaque auctoritate, & foris res, & domi adminiſtrarentur. Manifeſta modi hujus ſignificatio in Joram filio Joſaphati (quem & admittere coactus eſt ipſe Vignoles) non abhorrere ab hujuſmodi modo Scripturam declarat. His Petavii modis addimus *Quartum* cum Rex aliquis

Digitized by Google

aliquis bellis civilibus ferventibus, Rex ab omnibus non habetur, poſtea æmulis devictis, aut rebus compoſitis, regni ejus annos computant omnes. *Quintum*, cum prȩter primum regnandi initium, aliud ponitur, ratione habita principis urbis, ubi regni ſedes conſtituta, quam primò ille poſſidere non potuit. Hunc modum in Davide Scriptura innuit. *Sextum* Cum aliud hominis initium adnotatur, aliudque initium regni a Majoribus conſtituti, ſive a quo tempore in familiam regnum illatum eſt. *Septimum*, cum anni numerantur communis æræ; ſive cum vulgaris Epocha adhibetur. Præter hos modos vix ullos inducimus: repudiamus enim quos Tourneminius repudiavit, ut ſi expungantur ex Regum annorum numero anni infauſti &c. Atque eidem conſentio *interregnum* prudenter, & timidè inducendum, quem *ultimum* modum numeramus.

XI. Ex Quæſtionibus XIV. faciliores ſunt quæ extricantur utroque ex primis modis, atque ita explicamus, quod dicitur Aſa regnaſſe anno 20. Jeroboami, Joſaphat anno 4. Achab, Ochozias anno 11. Joram. Amaſias anno 2. Joas. Manahen anno 39. Azariæ &c. Id de Ochozia filio Joram innuit Scriptura *II. Paral. XV. & XIV.* In rebus geſtis Baaſa nominatur annus 35. & 36. Aſa, cum Baaſa mortuo regnaverit Elas anno 26. Aſa. Locum hîc habet modus ille ſextus, quo non Regis illius ſingularis Epocha ſed regni adhibetur, atque hîc regni Iſrael a Jeroboami ſchiſmate conſtituti. Ita & Amri, cum dicitur regnaſſe anno 31. Aſa, plerique intelligunt quieti regni Epocham, ſedatis turbis. Nos modum adhibemus quintum, quem Scriptura ſuppeditat cum ait; *regnavit ſuper Iſrael 12. annis*, in *Therſa ſex annis*. De Joſaphat, & filio Joram, item de Achabo, ejuſque ſucceſſoribus Ochozia, & Joram perplexæ quæſtiones, 1. Joſaphat ab anno IV. Achab regnavit 25. annis. Achab regnavit 22; ergo ultimus Achabi concurrit cum 18 Joſaphati. Ochozias tamen Achabi filius regnaſſe dicitur anno 17. Joſaphati; & regnaſſe biennium, & ejus ſucceſſor Joram cœpiſſe anno 18. Joſaphati. Expediuntur hæ. admiſſo Ochozia regnante unâ cum Patre, anno ejus 21, Joſaphati 17; qui anno ſequenti mortuus ſit paulo poſt Patrem; & tunc etiam regnum inchoaverit Joram. II. Joram Iſraeliticus regnaſſe dicitur anno 2. Joram filii Joſaphat, idemque anno 18. Joſaphati. Contra vero Joram Rex Ju-

 da

da regnaſſe anno 5. Jorami alterius Regis Iſrael. Ut hæc extricemus, admittimus bis Joramo regnum communicatum a Joſaphato Patre; 1. anno ſuo 17, cum ad Syriacum bellum proficiſceretur, cum Achabo. Et ideo forte etiam Achabus regnum filio communicavit. Cum vero ex eo redux regni adminiſtrationem ſuſcepiſſet, rurſum anno 22; vel valetudine, vel rerum humanarum tædio, vel alia de cauſa, idem fecit. Quæſtio alia de Joramo Patre Ochoziæ, quòd regnare cœperit annos natus 32. & regnaverit annos 8; ejus vero filius Ochozias mortuo Patre regnum inierit natus annos 42. imo quod alibi dicitur 22. annorum regnare cœpiſſe; etſi Petavius, Cornelius, Tirinus, Calmet, Torniellus, Salianus, & Uſſerius ipſe ab omni numerorum emendatione abhorrens, peccatum in numeris admittant, ſolvitur à nobis modo 6. Cum nimirum Athalia Regum Iſrael progenies, in Judæ regno rerum potita eſſet, curavit ut Epocha Regum Juda in deſuetudinem abiret, & induceretur ſua; qua uſus eſt Auctor, qui illa, forte ſub Athalia ſcribebat. Nihil enim eſt in Scriptura, quod huic opinioni repugnet, quæ ponit ſolum annum Ochoziæ primum, fuiſſe Athaliæ 42. Quod ſi non Athaliæ ætatis Epocham uſurpari placeat; dicantur anni hic recenſeri ab eo tempore quo; *prævaluit populus, qui erat cum Amri populo qui ſequebatur Thebni*: nimirum, quo in ejus familiam regnum, nemine contradicente, eſſe cœpit. Annos Regum Juda indigitari ſæpe per annos Regum Iſrael, omnino conſtat, & res etiam geſtas Regum Juda recenſeri in faſtis Regum Iſrael; unde hæc de Ochozia petita ſuſpicamur: cum nullus hic, ut in ceteris, liber allegetur, ſed primus deinde occurrat liber *Verborum dierum Iſrael.* Quæſtio, quòd Joas Iſraeliticus cœperit regnare anno 37. Joas Judaici, & hujus ſucceſſor Amaſias regnaverit anno 2. Joas Iſraelitici, expeditur modo 3; qui modus pariter adhibetur ad aliam quæſtionem de Amaſia, & filio Azaria. Quæſtio de Jeroboamo II., qui regnare cœpit anno 15. Amaſiæ; regnavit autem 41 anno: cum ejus ſucceſſor Zacharias regnaſſe primum dicatur annó 38. Azariæ expediri aliter non poteſt, quam ſi admittatur Interregnum annorum 12. inter mortem Jeroboami, & initium Azariæ; quod quidem recipere Vignoles ipſe coactus eſt. Quæſtio de Oſeæ initio anno 20. Joatham ideſt 4. Achaz, & ejuſdem Achaz anno 12. deciditur modo 4.

XII. Poſt

Digitized by Google

XII. Poſt deportationem Iſraelis anno 9. Oſeæ, liquidiùs res procedunt. Eſt tamen de Judithæ tempore ſatis perplexa quæſtio, ob ea præſertim verba, quæ in fine ejus libri occurrunt; *In omni ſpatio vitæ ejus non fuit qui perturbaret Iſrael & poſt mortem ejus annis multis*: Cum paulo aute de ea dictum ſit; *Manſit autem in domo viri ſui annos* 105. Conſentimus Nicolao Serario, Montfauconio, atque Eruditorum Interpretum, & Chronologorum pleriſque; ante Babylonicam captivitatem eam hiſtoriam collocandam: quod *exploratum & compertum jam ſe habere* Salmeron *tom.* 16. *pag.* 409. *op.* dixit. Locum autem nullum commodiorem reperimus, neque opportunius tempus, quam captivitatis Manaſſe, quam anno ejus regni 5. collocamus: Iuditham vero majorem tunc fuiſſe non putamus annis 40. quam illi ætatem concedit Bellarminus. Nam quod Calmet, aliique ſexagenariam faciunt, aut ſexagenaria majorem, durius aliquanto eſt, nec neceſſarium.

XIII. Altera ætatis hujus pars a nobis conſtituitur initio ſeptuagenariæ ſervitutis, celeberrimæ ex Jeremiæ prædictione. Hanc ad nectendam ſacram Hiſtoriam (cujus perpetuus ductus ab orbe condito decurrens, in templi everſione anno ſedeciæ XI. abrumpitur) cum temporum rationibus quas habemus in civili hiſtoria, adhibuerunt plerique Cronologi, ſollicite in ejus initium, atque finem inquirentes. Initium quidem nobis ſtatuendum omnino videtur in Jechoniæ tranſmigratione, quando ex Jeremia *cap.LII.* maximus captivorum numerns abductus eſt, Imo *IV. Reg.* 24 rex Babylonis; *tranſtulie omnem Jeruſalem, & univerſos principes, & omnes fortes exercitus ejus, & omnem artificem, & cluſorem, nihilque relictum eſt, exceptis pauperibus populi terræ*: preter omnes *theſauros domus Domini*, & *theſauros domus regis*: a qua tranſmigratione annos perpetuo numerat Ezechiel, eoſdemque numerare videtur Jeremias, & Baruch, quaſi ab Epocha, quam Judæi, finem expectantes, maxime adhiberent; quam denique veluti celeberrimam Matthæus in Chriſti genealogia commemorat. Reliquæ ſententiæ vel minori multo calamitati, inſignem hanc Judaici luctus epocham, affigunt, vel ſi templi everſionem eligunt, calamitatem eam ponunt, qualis a Jeremia non deſignatur, nec Judæis alio jam

tranſ-

translatis erat adeo miſerabilis; quæque demum hujus noſtræ conſequutio quædam fuit. Etenim ſtatim a Jechoniæ captivitate munitionibus vallata urbs & clauſa *uſque ad XI. annum Regis Sedeciæ*; adeoque ad epocam ſtatuendam rerum converſionis, minus inſignis, vel ex ipſo hominum more, cujus ſe teſtem Cicero perhibet ad Atticum ſcribens *lib. 9. epiſt. 5. Majores noſtri funeſtiorem diem eſſe voluerunt Allienſis pugnæ, quam urbis captæ, quod hoc malum ex illo: itaque alter religioſus etiam nunc dies, alter in vulgus ignotus*; Quamquam ſi cetera deeſſent omnia, temporum rationes eam epocham deligi non paterentur.

XIV. De fine captivitatis major diſceptatis eſt; præſertim cum opinio inveteraverit, finiendam eſſe anno primo Cyri, qui ad finem libri Paralipomenon, atque initio Eſdræ commemoratur; collocari vero eo tempore finis hic videtur a Jeremia XXV. 12. & XXIX. 10., & Iſaia XLIV., & XLV., itaut Pererio judice *ad Dan. nihil dici luculentius* potuerit ad oſtendendum ſeptuagenariæ captivitatis finem in exordio Cyri. Nos tamen non ea, quæ iſti vident, videre confitemur. Nam cum iiſdem locis multa ponantur de ædificatione civitatis, & templi, de libertate, rebuſque Judaici populi iterum florentibus;ſuſpicamur plura conjungi, quæ ad diverſa tempora pertinent, Cyri vero initium memorari, quòd aliqua tunc rei poſtea aſſequendæ fundamenta poſita ſint & veluti ſtrata via. Incertum ergo eſt, cum plura tempora deſignantur, horum quodlibet; nec facile quod inſignius fuerit ceteris, ad Judaici populi lætitiam, dijudicari poteſt, & quod ex his ſumamus. Quare huic incerto loco alius omnino præferendus, quo nude, & diſerte, atque expreſſiſſime ſeptuageſimus annus jam adveniſſe affirmatur. Hujuſmodi nobis videtur Zachariæ locus I. 12. *& reſpondit Angelus Domini, & dixit, uſque quo tu non miſereberis Jeruſalem, & Urbium Juda, quibus iratus es? iſte jam ſeptuageſimus annus eſt*. Quocumque ſe vertant qui a nobis diffident, explicari ſe non poſſe ab hoc loco videntur, vel interrogatione, quam nullam Vulgata agnoſcit, & affirmationis etiam vim retineret, ſi eſſet; vel expoſitione *ſeptuageſimus*, imo *octogeſimus*, quam attuliſse Tirinum *in Chron.* miramur. Patribus certe adeo expreſsus viſus eſt hic locus, ut finem ſeptuagenarii alicujus intervalli eſse judicaverint, Hieronymus,

Au-

Auguſtinus, Proſper, Iſidorus, & ex Græcis Clemens Alexandrinus, & Euſebius; præter recentiores viros doctos, Joſephum Scaligerum, Guillielmum Eſtium, Joan: Mariana. Qui duplex ... tamen intevallum ſeptuagenarium diſtinguunt; aliud captivitatis, aliud deſolationis templi: atque hoc alterum computant ab anno XI. Sedeciæ; homines mihi quidem videntur exitum aliquem quærentes, poſtquam in avia loca adducti ſunt. Itaque illis ipſis, qui alias a noſtris rationes ſequuntur reſpuendum videtur PerERIO, Calmet &c. *quod nuſquam*, ut Pererius ait, *Scriptura duplices facit hos annos* 70. *ſed unius tantum modi*, *appellans eos*, *diverſis nominibus*. Præterea cum Zach. locus non de Templo, aut Jeroſolima ſola, ſed de frequentandis aliis urbibus, reſtituendaque earum felicitate loquatur, unum, idemque intervallum, quod Jeremias prædixit, indicare videtur. Accedit maxime illud; quod ſi captivitas ſeptuagenaria a Jechoniæ traſmigratione incipienda eſt (uti certe incipienda nobis videtur), ſi eam iſti finiant anno primo Cyri, multo plures annos quam ſeptuaginta, ab ultimo Sedeciæ ad Darii ſecundum invenient. Nec vero hic inter Judaicam captivitatem, & Perſarum Regum initia tempus producendum eſt, ſed quantum poteſt breviandum, ut intelligi facilius poſſit, quod I. Eſdræ narratur cap. 3. cum primo anno Cyri templi fundamenta jacierentur; *plurimos de Sacerdotibus & Levitis* fleviſſe voce magna, *qui viderant templum prius*; item *Principes PP.* idem feciſſe, & inſignes alios viros; quos, ut comparare utrumque templum poſſent, adultiori aliquanto ætate tunc primum illud templum vidiſſe neceſſe eſt. Item, quæ de Mardochæo leguntur; quem profecto abductum in captivitatem ipſum ſacræ litteræ ſignificant, niſi planiori ſenſui vis inferatur. Aſſuerum vero Eſtheris Maritum nullum reperiemus cui aptari poſſint quæ de eo dicuntur, præſertim regni deſcriptio, quam Darium Hyſtaſpis. Nihil tamen nos in hac ſententia magis confirmat, quam quod initio diximus, in ſyſtemate hoc noſtro commodum locum omnia ſortiri: quod breviter indicamus.

PARS

Digitized by Google

PARS SECUNDA

CHRONOTAXIS VETERUM REGNORUM.

§. I.

De Regibus Babylonis.

XV. OMnes ferme Chronologi, clariſſimo Buherio teſte, in eo conſentiunt; nullum in Babylonicorum Regum ſerie eſſe ſecuriorem ducem Canone Ptolemaico, qui appellatur, *monumento quantivis pretii, quo veluti filo veteris hiſtoriæ labyrintus tuto percurri, & ſacra cum prophana antiquitas conciliari poſſit*, ut ait Tourneminius; cui addendus Vignoles *lib.5. cap.1.* aliiq; laudatores. Videndum ergo, an quod ille de Regibus Babylonis habet, locum ſatis commodum in ſyſtemate noſtro ſortiatur. Et cum Scriptura quoque; in Danielis præſertim libro, Reges Babylonicos commemoret; an hæc illis concilientur. Primus Regum Babyloniorum memoratur a Daniele Nabuchodonoſor, quem eſſe Canonis Nabocolaſſarum nemo ferme dubitat; Nabopolaſſarum vero hujus eſſe patrem. Item in eo conveniunt, ut filium in regni conſortium a patre adhuc vivo admiſſum putent; quod Beroſus indicat: ſed alii unum hujuſmodi regni annum, alii plures concedunt, nullo certo auctore. Nobis ante annũ IV. Joakimi, qui ex Jeremia eſt Nabuchodonoſoris primus (ideſt ut iidem Chronologi conveniunt, patre mortuo) primus Nabocolaſſari obvenit anno ejuſdem regni a patre communicati, octavo; ita ut Nabopolaſſarus ſolus 21. annis regnaverit, cum filio, & univerſim annos 29. Et profecto, cum Canon annos 21. eidem tribuat; eidem annos 29. tribuit Beroſus apud Joſephum *lib. 1. contra Ap.*, uti legitur in editis omnibus quos videre potuerim tũ Græcis tùm Latinis; qui numerus etiam retentus eſt ab Havercampio. Eamdem lectionem invenit, probavitque Scaliger; idemque numerus in eodem Beroſi loco invenitur apud Euſebium P. E. lib. ix. invenitur

item

item apud Syncellum. Id ergo conſequitur ex ſyſtemate noſtro quod veteris hiſtorici,atq; hoc loco probatiſſimi,auctoritate belle confirmatur; ſatiſque intelligitur illa Canonis & Beroſi varietas, quam nonnulli nimium judicio ſuo ſapientes corrigere voluerunt: alter enim univerſos Nabopolaſſari regni annos numerat, alter,ideſt Canon,eos,quos ſolus regnavit,filio alios tribuens.Scriptura verò primum appellat Nabuchodonoſoris,quo ſolus regnavit. Atque hoc loco animadvertendum,in Scriptura ipſa de annis Nabuchodonoſoris videri eſſe varietatem aliquam: nam Daniel I.1. anno tertio Joakim ait Nabuchodonoſorem captivos abduxiſſe Judæos; cum Jeremias XXV. 1. diſerte annum quartum, Joakimi, ipſum Nabuchodonoſoris affirmet eſſe primum. Rurſum IV. RR. XXIV. Jechonias abductus dicitur in ſervitutem anno VIII. Nabuchodonoſoris; at Jeremias LII. 28. id narrat factum anno VII. Valet ergo hic quod alibi; ut idem annus duobus a diverſo principio ductis reſpondeat. Res bene nobis procedit, quibus annus 4117. habet prima ſui parte III. Joakim, cum anno adulto regnum ſuſceperit, altera parte IV. Ita & 4124 erit VII. & VIII. Nabuchodonoſoris; ſi ipſe quoque non initio, ſed anno decurrente regnare cœperit.

XVI. Ceteri poſt Nabuchodonoſorem Babylonici Reges ſunt in Scriptura Balthaſar *Dan.* VII. & VIII. 1.; Darius Medus V. 30.; Evilmerodach IV. 11. XXV. 27. & *Jerem.* LII. 3. Multi poſtremum hunc eumdem cum Balthaſare faciunt; multi ita diſtinguunt, ut Balthaſare priorem collocent. Nobis deliberandum non eſt; quos rationes noſtræ eò ferunt ut Evilmerodachum qui *anno 37. tranſmigrationis Joachin ſublevavit caput Joachin Regis Juda* tertium poſt Nabuchodonoſorem ponamus, ideſt Nabonadium Canonis. Atque hic, cum regnare cœperit decurrente a. 36. tranſmigrationis, bene *anno quo regnare cœperat* ideſt, nondum anno primo finito, cujus aliqua pars, & forte maxima in a. 37. cadebat, id feciſſe dicitur. Quo pacto hoc Petavius explicet non video, cui annus 37. tranſmigrationis Joachin eſt 4151., & neque eo anno neque ſequente novus Rex apparet in Canone. Uſſerius vero per vim trahit ad a. 4152. cum initium novi Regis vere cadat in 4153. Belle etiam explicatur a nobis Iſaiæ locus de Babylone expugnata ſub ultimo hoc Rege, ſi Evil-

Digitized by Google

repugnans Scriptura, imo favet illud Daniel. XIII. 65. *Et Rex Aſtyages appoſitus eſt ad patres ſuos, & ſuſcepit Cyrus Perſas Regnum ejus*. Qui Xenophontem ſequuntur ægre id explicare poſſunt, niſi cum Tourneminio dicant, Cyaxarem Xenophontis hunc eſſe Aſtyagem. Alii, ut Poſſinus, in eo a Xenophonte recedunt. Sed illi audacter ſane faciunt, cum idem nomen (quod multorum non eſt & Regni veluti proprium) pro libito commutant; negantque, cum apud externum Scriptorem & ſacrum occurrat, eumdem hominem deſignare. Quid ſi id alius moliatur in Cyro? Alii neminem habent ſyſtematis ſui veterem auctorem quem ſequantur; & cum libitum eſt Xenophonti hærent, cum item libitum, ab eo deficiunt. Satius nobis videtur de eo Cyropediæ libro id ſentire, quod & Cicero ſenſit, & Plato (ut ut horum auctoritatem vel elevare vel explicare conetur Poſſinus, & Tourneminius) Philoſophi ſcilicet perſonam non hiſtorici ſuſcepiſſe Xenophontem, nec *ad hiſtoriæ fidem* librum eum ſcriptum *ſed ad imaginem juſti imperii*; quod miror qui eum librum legerit negare: ita eſt ſententiis, deliberationibus, concionibus refertus, omniaque congeruntur quæ Heroam ſuum, prudentem, felicem, pium demonſtrent. Atque hinc nimirum Cambyſis patris illud regnum, hinc moriens in lectulo ſuo Cyrus, quæ falſa eſſe vix ullus negat. Diſplicet etiam, quod Suſis alium Regem præter Babylonicum inducit. Nec vera eſſe aliqua negamus, fundumque hiſtoriæ aliquem, contra quam Scaliger ſenſit; imo quando ei Herodotus ceterique non repugnant, & Scriptura etiam favet; libenter ab eo accipimus annos 7. amplioris regni ſeu Monarchiæ; atque horum primum cum Uſſerio appellari in Scriptura credimus, *quando omnia Regna mundi dederat ei Dominus*, atque poſſidebat, mortuo ſcilicet Aſtyage: Babylonem etiam expugnaſſe adjutum ab eodem Rege Medorum; ita enim explicandus videtur Iſaias XXI. *Aſcende Elam, obſide Mede* Lyrano, Maldonato, Gaſpari Sanctio, Menochio, Cornelio, Tirino, Calmet &c. Aſtyagis ergo mors collocanda nobis videtur ex conjectura, biennio poſt Babylonem captam; etſi Herodotus Aſtyagis 35. annos ad tempus numerat quo victus eſt. Neminem credo oppoſiturum contra Darium hunc a Nabuchodonoſore tertium, Jeremiam XXVII., *& ſervient ei omnes gentes, & filio ejus, &*

Digitized by Google

dem noſtris jamdiu regnabat Dejoces, qui *Medos compulit unum oppidum condere & mœnia conſtituit ampla ſimul & valida ea ipſa quæ nunc Ecbatana appellantur*, inquit Herodotus. Confirmat igitur Scriptura & Herodoteam narrationem & rationes noſtras. Quibus, etſi Herodotum ſecutis, non Dejoces Rex, ſed filius Phraortes obvenit, Conringio, Montfauconio, Toruneminio, Buherio, hi verba Scripturæ, ubi nulla neceſſitas eſt, in planiori ſignificatione accipere non poſſunt. Quod vero placidum objiciunt ingenium Dejocis, hoc non vetat, quominus bella aliqua ſuſciperet, vel ut Medis ſuis in eo obſequeretur; vel etiam ea per Phraortem filium geſſit, virum bellicoſum, & qui Patrem adjuvare debebat jam grandævum: nam ante regnum, floruit juſtitiæ fama, & regnavit annos 53. Viſum eſt id viro docto Alphonſo Salmeroni *in ep. ad Hoſium*.

XXI. Confirmatur idem ex cœleſtibus obſervationibus; & ſimul liquet ſibi conſtare Herodotum; ex quo, *ſexto anno a belli exortu* (inter Cyaxarem & Alyattem R. Lydorum) *ſignis collatis contigit, ut in medio pugnæ repente nox efficeretur*. Petavius inducit Eclipſim digitorum 9. & ſummo mane celebratam: non ſatisfacit Herodoti deſcriptioni. Alii aliam attulere. Vignoles anni 4129. quæ contigit die 28. Maji *ſexta hora veſpertina* At quî τῆς μάχης συνεςεώσης, quod Interpres dixit *in medio pugnæ*? Veſper enim advenerat ſolque;ere occiderat. Si correctiores tabulas nanſciſcamur, quæ motum Lunæ aliquanto velociorem adſtruunt quam Caſſinianæ, idque uno fere in centenos quoſque annos minuto, quod faciendum eſſe viri harum rerum experientiſſimi ſciunt; habebitur Sardibus a P. J. 4111. die 18. Maji Eclipſis digitorum 11. mi. 42. hor. 10. mi. 13. Erit etiam obſcuratio omnino digitorum 12. ſi quod faciendum ſuſpicor, motus lunæ augeatur aliquantulum. Habet ergo hæc Eclypſis 1. ut diem in noctem verterit. 2. ut tempore quo prœlium fervere potuit; duabus horis ante meridiem. 3. juxta noſtras rationes regnabat Cyaxares. Eſt etiam quartum; regnaſſe tunc Nabuchodonoſorem. Hunc enim eſſe Labynetum Babylonium Herodoti, conſentiunt viri eruditi, ut Buherius docet. Nobis regnabat ab anno ſuperiore 4110. Nabuchodonoſor. Ceteri omnia hæc in rationibus ſuis non inveniunt.

XXII. Ha-

XXII. Hactenus ex Herodoto noſtra, quibus Scripturam favere putamus. Quid Cteſiæ dicimus, & qui eum ſecuti videntur, ideſt præter Diodorum, Euſebio, & Syncello,& recentioribus nonnullis? Nobis, qui rationes temporum conſtituimus ex Scriptura & tempore ſeptuagenariæ ſervitutis, liberum non eſſe ea ſequi, niſi Scripturæ eidem adverſari velimus. Cteſias enim ap. Diod. Medorum imperii initium ſtatuit, *poſt dejectos imperio Aſſyrios*; idemq. Euſebius in chr. Syncellus &c. eidemq. anni imputandi ſunt ex Cteſia ante Cyri initium 317.,exEuſebio & Syncello 259., ideſt initium conſtituendum a. 3838. vel 3896. tempore Joſaphati vel Amaſiæ. At Manahen Rege, qui regnum inivit an.3956.,, *veniebat Phul Rex Aſſyriorum &c.*, ſecutique ſunt alii reges a quibus extrema calamitas regno Iſraelis; denique in Judithæ hiſtoria Rex Aſſyriorum Regem Medorum vicit; quod poſtremum evincit, nequaquam Medorum regnum cœpiſſe, finito Aſſyrio. Quod hic regnum Aſſyriorum rurſum fuiſſe inſtauratum cominiſcuntur aliqui, & contra Cteſiæ ducis ſui fidem faciunt, & tale aliquid volunt, cui temporis brevitas, & res ipſa repugnare videtur.

§. III.

De Regibus Aſſyriorum.

XXIII. HIc a fine exordimur, ſive ab urbis Ninive everſione, quam futuram ita prædixit Nahun, ut qui factam deſcribunt non luculentius narrent. Ex Iſajæ II. non accidit ante annum XIII. Joſiæ P. J. 4096. & ex Tob. XIV. 15. ante ſenioris Tobiæ mortem; ex Græco textu vero accidit ante Tobiæ junioris mortem, qui ex Vulgata vixit annos 99. deportatus in captivitate Iſraelis; ergo non videtur poſt 4103. Inter 4096. & 4103. eſt 4098. a quo quintus transmigrationis Jechoniæ eſt trigeſimus. Quin igitur epocham illam celebrem Ezechielis I. qui hæc *in terra Chaldæorum* prædicebat faciamus initium Chaldaicæ monarchiæ, cum Ninive everſa eſt, & deletum Aſſyriorum Imperium? Nihil hîc commodius dici mihi quidem videtur; etſi aliò abeunt Interpretes, intelligentes Ezechielem de anno 30. æta-

ætatis, de anno Jubilæi, de libris tunc inventis; quas ſententias explicat Prado. Nec convenit quod de initio Nabopolaſſari habet Scaliger. Ergo excidium Nivive & Aſſyriorum imperii nobis eſt an. 4098.. quod Petavio *3838.*, Uſſerio *3966.*, Buherio 4111. Vignoles 4118. Unicum id, non duplex ut Petavius, facimus cum Cl. Buherio.

XXIV. Ab an.*4098.*, ſi annos numeramus 520. quibus Aſſyrios ſuperiorem Aſiam obtinuiſſe ait Herodotus, incidimus in an. P. J. *3479.* Judicibus Baruc & Debbora. Vehementer repugnat Cteſias, & qui eum ferme ſequuntur Diodorus, Juſtinus, Vellejus, & ex recentioribus Petavius, Pezron, Fourmont &c. qui Aſſyriorum imperio annos cir. 1300. aut 1400. tribuunt. Atque hic de Cteſiæ & Herodoti potiſſimum auctoritate Critici digladiantur. Omiſſis veteribus Chriſtianis Chronologis, quorum intererat Cteſiam ſequi, ne tabularum ſuarum tam multas paginas vacuas dimitterent; Cteſiam Henricus Stephanus tuetur in Herodoti accuſatione; Cl. Freret, Vignoles, & nonnnlli alii. Sunt vero qui ſecundum Herodotum pronuntiant multo plures, Petavius ipſe, Uſſerius, Marshamus, Dupinius, & qui utriuſque cauſam multis egerunt Conringius, Gujetus, Montfauconius, Buherius &c., *& nunc rarior eſt*, ait Tourneminius, *qui fabulis Cteſiæ hiſtorica ſcripta inquinet*. Nos primò canonem illum noſtrum 1. ſervamus, & rem decidi ex ſacris litteris volumus; cui magis favere videantur. 2. hic diſtinguimus Aſſyriaci regni qualecumque initium ſub *Aſſur* (quod hominis, non regionis nomen fuiſſe putamus, nec cum Friderico Schroeer qui Harduinum ſecutus eſt, rejicimus inter Abrahami poſteros); & florentes amplo imperio Aſſyriacas res. De hoc poſtremo malumus Herodoto conſentire qui nihil habet, quod Scripturæ repugnare videatur. Habet vero Cteſias, qui Ninum ſubegiſſe narrat Babylonios, Armenos, Medos, Indos, Syros Phœnices, denique Ægyptios; eaſque retinuiſſe, regiones, *& peragraſſe* Semiramidem, Lybia etiam expugnata; atque *ad eum prope modum & ceteros reges ad XXX. hominum ætates per ſucceſſionem paternum imperium adminiſtraſſe uſque ad Sardanapalum*, annis ſcilicet 1360. Si Cteſiam & Euſebii rationes ſequimur, Nini anno 43. natus eſt Abrahamus; eoque tempore, ut expeditionibus illis

ſit

XXVI. Herodotus a Pſammetico res ſibi magis exploratas eſſe teſtatur. Quos ille regibus Neco, Pſammi, Aprie annos tribuit, retinemus; & ſolùm in Amaſis annis pro 44. poſuimus 37. ideſt pro τεσσαράκοντα τέσσαρ. legimus τριάκοντα ἑπτά facili ſcribentis aut dictantis errore, ſive etiam numerorum permutatione ΔΔΔΠΙΙ & ΔΔΔΔΙΙΙΙ omiſſo Δ, & ΙΙ verſo in Π. Saltem non difficile videntur, Ægyptiis Sacerdotibus narrantibus concedere, ut 7. annis in adeo vetuſtis rebus erraverint. Si hoc non reſpuatur, cum duos Ægypti reges Jeremias propriis nominibus appellare videatur his ſimillimis, Pharaonem Ephree a Nabuchodonoſore occidendum, & Pharaonem Nechao victum ab eodem; bene hoc reſpondet temporibus ex Herodoto ſtatutis; cum Nabuchodonoſor regnaverit ab a. 4110. ad 4153. Jeremias XLVI. 1. an. 4. Joakim, hoc alterum futurum prædixit, quò pertinet illud IV. RR. XXIV. 7. poſt narratam Joakimi mortem; *& ultra non addidit Rex Ægypti ut egrederetur de terra ſua; tulerat enim Rex Babylonis a rivo Ægypti uſque ad Euphratem omnia quæ fuerant Regis Ægypti*. Primum idem Jeremias XLIV. vaticinatur, unde etiam elicitur accidiſſe poſt Sedeciæ mortem; quod etiam colligitur ex Ezechiele XXIX. Verùm hoc loco eſt quod Interpretibus magnam curam injecit. Statuitur enim terminus XL. annorum Ægypti calamitati, quo finito *reductum iri captivitatem Ægypti*, & renovatum iri regnum etſi *humile*, prænuntiatur. Cornelius, Calmet & plerique alii 40. his annis terminum prefigunt primos Cyri annos; quibus accedit Perizonius *Orig. Æg. cap.* 24. Verum cum ſtabilis proſperitas promittatur, non video quî verum iſtud eſſe poſſit, ſuccedente Cambyſe, qui ex Herodoto *lib.* 3. aliiſque Ægyptios peſſime habuit. Et Ezechiel quidem hoc vaticinatur an. 27. tranſmigrationis Jechoniæ; qui eſt P. J. 4141. Petavio; deſinunt ergo 40. anni an. 4181. quadriennio ante Cyri mortem & Cambyſis regnum maxime infeſtum Ægyptiis. Idem habent Uſſerii & ceterorum Chronologorum rationes. Nobis 27. ille annus eſt 4150. Si biennio poſt Ægyptum vaſtatam ponamus, deſinent anni 40. an. 4192., poſt quem annum numeratur primus Darii Hyſtaſpis. Elapſa erant ergo tempora Cambyſis Ægypto calamitoſa; & ſub Dario res compoſitas Herodotus ſignificat, indicatque ſolùm Dario tributum pendere debuiſſe

Digitized by Google

Ægyptum & Afros Ægypto conterminos. Hoc ergo accedit ceteris quæ commodum locum in ſyſtemate noſtro ſortiuntur. Et convenit ſane annus ex Herodoto conſignatus, ultimus Apries 4152. quem occiſum a Nabuchodonoſore Jeremias ſignificat. Hinc etiam Tyri everſionis tempus habemus; cum eodem loco Ezechielis Ægyptus permittatur Nabuchodonoſori, quia *merces non eſt reddita ei neque exercitui ejus de Tyro*; nimirum eam præceſſiſſe annum 27. tranſm. Jechoniæ; ſecutam vero annum 11. quo ab Ezechiele XXV. prædicitur futura.

XXVII. Ante Pſammetichum Ægyptiacarum rerum obſcuritatem Herodotus confitetur: ponit vero a Seſoſtride inter eos celeberrimo Reges XI.: annos tamen regni, quatuor Regibus exceptis, non numerat, de veritate forte diffidens. Nos in tanta rerum obſcuritate, quando ſolis conjecturis locus eſt, nemo, credo, longius a veritate aberrare dicet, ſi Regibus XI. annos regni tribuamus 317., ideſt ſingulis pluſquam 28. Atque hos ita ex conjectura partimur, retentis expreſſis ab Herodoto; Seſoſtri annos 50.; Pheroni 12., Proteo 28., Rampſinitho 10. Cheopi 50. Chepreni 56., Mycerino 6. Aſychi 5. Anyſi primò 1. Sabaconi 50. Aniſi iterum regnanti 9. Sethos 40. Analyticorum more ita res conſtituimus, ut videamus quid conſequatur. Conſequitur vero; Sethos regnaſſe ab an. P. J.4010. ad 4050. De hoc ait Herodotus; *Cum Sanacharibus Arabum Aſſyriorumque Rex cum magnis copiis invaſiſſet Ægyptum, noluerunt bellatores Ægyptiorum ei opitulari*. Sennacheribi mors contigit poſt an.14. Ezechiæ P.J.4012. annum Sethos alterum; ſatis ergo tempora congruunt. Qui vero hic rident Herodotum, quòd poſtea narret; Sennacheribum victum depulſumque a muribus ejus armis infeſtis; quare & in Ægypto poſita in templo ſtatua Sethos, cum muris imagine, & inſcriptione, *in me intuens pius eſto*: hi non conſiderant ex Sacerdotum Ægyptiorum fide hæc narrare Herodotum: Ægyptios vero, ne diſerte aliis populis victoriam adſcriberent, ſymbolis gentem aſſuetam, ita veritatem velaſſe. Iudæos mures vocatos per contemptum, ſive communi in viles homines dicterio, ſive proprio, patet ex Judith. XIV. ubi de iis Holofernis duces; *Intrate & excitate illum, quoniam egreſſi mures de cavernis ſuis auſi ſunt provocare nos ad prælium*. Quid in

in templo illa epigraphe ad pietatem excitans ? niſi ope divina in Hebræorum gratiam victoriam fuiſſe relatam. Præterea habet Herodotus, Anyſi Rege, Æthiopas excurrentes in Ægyptum; quod neceſſe eſt ponere ab an. 3950. ad 4010. Æthiopes cum Ægyptiis occurrunt, Rege Ezechia, qui regnavit ab an. 4000. ad 4028. Forte & Anyſis ipſe occurrit. An vero hunc non agnoſcimus in *Sua* qui nominatur IV. RR. XVII. eodem illo tempore ? monent enim in nominibus hiſce poſtremas litteras attendendas, cum primæ ſint omnino ſimiles, ut patet in Nabopolaſſaro, Nabonadio &c.

XXVIII. Seſoſtris regnavit ab an. P. J. 3733. ad 3783. Anno quinto Roboam P. J. 3753. *aſcendit Seſac Rex Ægypti in Jeruſalem, & tulit theſauros domus Domini* primus qui Ægyptiorum Regum in Judæam excurriſſe legatur; & credibile eſt ceteris vicinis ergionibus non perperciſſe; imo ex eo tempore amplificatum videtur Ægyptiorum regnum, ut ad Euphratem pertineret IV. RR. XXIV. Seſoſtrem eumdem eſſe atque hunc Seſac, Joſephus contendit, & Interpretum plerique, teſte Calmet; quibus addendus Marshamus, Huetius *de nav. Sal. &c.* Hanc quidem ſententiam alii refutarunt, præ ceteris Perizonius, & Tourneminius; primuſque adeo feliciter, Buherio judice, ut regeri nihil contra poſſit; eaque argumenta deſcripta ſunt in libro non ita pridem edito *de Obeliſco*. At in nova Perizonii editione anno 1736. non hujuſmodi eſſe judicantur, & fuſe refutantur ex Jameſono. Nobis quicquid contra afferatur tanti non videtur, quanti id quod ex ſilentio Scripturæ petitur (quod hic eodem modo valet ac in ſuperioribus), & auctoritate Herodoti. At enim ſecutus eſt Seſoſtrem Proteus, qui in Trojana tempora incicidit. Reſpondemus, Seſoſtrem urbium expugnatorem & victorem populorum ab hoc tempore dimoveri non poſſe. Erit ergo Proteus hic ab alio antiquiori diverſus (nam eodem nomine duos Reges fuiſſe nil mirum habet), & perperam huic tributum quod erat illius. Si cui repugnare comuni opinioni placeat, & (quod in pleriſque rebus hujuſmodi faciendum eſt) tempora breviora facere; cum opinio comunis de anno Trojanæ cladis vel Dionyſii Halicarnaſſæi auctoritate nitatur, vel Mythologicæ geneſi Heroum; cum aliis alio tempore collocanda videatur, ut

Digitized by Google

ex marmoribus Oxon. patet; ex Apione vero & Ptolemæo Mendeſio apud Clem. Alex: eliciatur an. P. J.*3676.*, non adeo firma illa antiquitas videri debet, ut loco moveri non poſſit. Et Herodoti quidem auctoritas plus hic valet, quando extra Græciam & a Græcorum de antiquitate ſua gloriatione liber, ex Ægyptiis rem audit; quàm cum in vita Homeri, ſi ejus eſt ille liber, aut alibi rem decernit. Edmundus Hallejus Neutonianam Chronologiam defendens ſive emendans contra Soucietum, Argonautarum expeditionem conſignandam probat anno *3780.* Addas *34.* vel *32.* quot annos ad Trojam expugnatam interceſſiſſe volunt, habebis *3814.* vel *3812.* quando ex rationibus poſitis regnabat Proteus. Quem autem eſſe dicemus *mutantem Protea vultus*? præterea vatem, qui novit *quæ ſunt, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur*? denique qui Neptuni *armenta & turpes paſcit ſub gurgite phocas*? Proteum Perizonius ex Euſtathio dictum ait quaſi primum ſuæ familiæ Regem. Cœcus decennio fuit deceſſor Pheron, uti cœcus Anyſis, cui Sabacos Æthiops regnum eripuit. An Proteus ob miram ſolertiam qua prudenter futura conjectare licet, vates dictus? an ob verſatile ingenium & in ſtratagematis excogitandis ferax, fictum de illo, quod vultus mutaverit? An Neptuni (ideſt Regis Ægypti, quem Scriptura quoque inter aquas & flumina habitantem repræſentat) Dux, & Præfectus phocarum turpium id. Æthiopum, qui Ægypti regnum ſibi vindicaverit, & primus in familiam ſuam intulerit? occurrunt Æthiopes potentiſſimi hoc tempore, & Zara cum decies centenis millibus Judæam infeſtans. Sed conjecturæ meræ: in tanta antiquitate & tenebris forte nondeſpiciendæ.

§. V.

De Regibus Perſarum.

XXIX. CYri primum Perſici Imperii annum incurrere in an. P. J. 4155. bene Petavius probavit, cui ceteri ferme conſentiunt. Ejus autem regni eidem aſſignantur a Cicerone, Vet. Chronol. apud Clem. Alex. &c. XXX. quibus non contradicit Herodotus tribuens 29., completos nimirum omnes. In ejus hiſtoria

ſtoria,potius quam Xenophonti,Herodoto fidendum eſſe,diximus. In Scriptura præter Cyrum, Darius nominatur, Hyſtaſpis videlicet filius. Inter utrumque,ex Canone, interjicitur Cambyſes unus. Poſt Cambyſem tamen regnum occupavit falſus Smerdis; cui cum breve regnum contigerit, nec neceſſe fuerit ejus nomine annum ullum ſignari, ideo omittitur. *I. Eſdræ IV.* inter Cyrum & Darium interjiciuntur Aſſuerus & Artaxerſes; quos Cambyſem & Smerdin eſſe interpretor. Difficilem Æſchili locum in *Perſ.* ubi inter Cambyſem & Darium interſerit Mardum, ideſt falſum Smerdin, ut conſtat, & præterea Maraphim & Artaphrenem, interpretor de Otane Herodoti, facinoris ſuſcipiendi contra Smerdin auctore, & Gobryam, qui cum Dario Smerdin obtruncavit. Eos ſummis honoribus, atque auctoritate quaſi regia inſignitos dum viverent, Herodotus indicat. Septem etiam conjurationis ſocios ſimile aliquid nactos, Plato III. *de leg.* ſignificat, & ex veterum libris Ammianus. Micheæ locus V. 5. de VII. Paſtoribus non incommode de his explicari poteſt, etſi myſtice Hieronymus accepit, quem recentiores ſequuntur. Cum vero ad explicandum Ezechielem XXXVIII. & XXXIX. quærendus ſit princeps aliquis potentiſſimus, e Septentrione veniens in Judæam, animo Judæis infenſiſſimo, qui in montibus Iſraelis deinde perierit; non videntur hæc ulli melius convenire, quam Cambyſi, qui in montibus Carmeli vita functus dicitur ab Herodoto; cui malumus fidem hic quoque adhibere, quam Cteſiæ, aut Straboni, alia prorſus ſcribentibus.

XXX. *Dan. cap. XI.* Angelus, qui anno III. Cyri loquitur tres Reges deſcribit,& quartum *qui concitabit omnes adverſus Regnum Græciæ*. Xerſem hunc Darii filium nemo eſſe negat: ſunt alii tres Cambyſes, Smerdis, Darius. Darium hunc (nam ceteri qui ſequuntur apud Danielem, Eſdram &c. non huc pertinent) credimus eſſe Eſtheris Aſſuerum cum Lancellotto, Uſſerio, Calmet &c., imo Auctore lib. III. Eſdræ cap. 3. qui *Darium* eum vocat; qui etſi Canonicus non ſit, magnam tamen apud PP. auctoritatem obtinet. Perſam enim, ut videtur etiam Bellarmino, ſignificare videntur illa verba quibus cogitaſſe dicitur Amanus, ut *regnum Perſarum transferret in Macedonas*. Hinc etiam a Macedonum florentibus rebus non longius recedendum videtur.

Digitized by Google

tur. Alia ſunt quæ tempus indicant vel perſonam; *duodecimus* ejus regni annus qui commemoratur; *gloria templi*; animus in Judæos benevolus, ac præceteris duo; I. Mardochæus tunc vivens ætate idonea ad munera in Regia obeunda; qui Mardochæus *translatus fuerat de Jeruſalem eo tempore quo Jechoniam Regem Juda Nabuchodonoſor Rex Babylonis tranſtulerat*; atque ut alibi; *erat de eo numero captivorun quos tranſtulerat Nabuchodonoſor Rex Babylonis cum Jechonia*. 2. regnum ejus *ab India uſque ad Æthyopiam ſuper* 127.*Provincias*; qui etiam *omnem terram & cunctas maris inſulas fecit tributarias*. Hæc Dario atque in ejus tempus primò convenire videntur. Ipſe enim eſt qui, Herodoto teſte, regnum in plures provincias partitus, quas Satrapias appellavit, cui Æthiopes, ex eodem, tributum pendere juſſi; Indi quoque; demum *ab Inſulis obvenit aliud tributum*. De Inſulis hoc idem alibi commemorat; & hoc veluti ſingulare Thucidides narrat *init. Darius inſulas etiam in ſuam poteſtatem redegit*: atque inſignis eſt Platonis locus *in Menex.* ubi Perſarum Reges, eorumq. facinora illuſtriora commemorat: de hoc vero, *Tertius Darius pedeſtri pugna uſque ad Scythas fines regni produxit; claſſe autem & mari, inſulis quoque potitus eſt, ut nemo prorſus illi obſiſtere auderet: omnium vero mortalium mentes ſervili quodam metu occuparat, ut multi florenteſque & bello præſtantes populi Perſarum imperio ſubjicerentur*. Hæc in neminem eorum, qui Darium anteceſſerunt conveniunt. Ne eos qui ſecuti ſunt Aſſuerum faciamus, prohibet Mardochæi illa ætas. Qui enim Xerſem aut Artaxerſem Longimanum eligunt neceſſe eſt, ut dicant, vel Mardochæum translatum Babylonem, *etiamſi nondum natus fuiſſet*; ideſt *non in ſe ſed in parentibus aut Majoribus ſuis*, vel eo tempore quo munia obibat ab Aſſuero credita, ſuperaſſe annum CLXV. Utrumque proponit nec repudiat Bellarminus. Primum amplectitur, Lucas Brugenſis, Cano, Eſtius, Serarius Menochius, ut omittam Grotium, Druſium &c. Alterum Gaſpar Sanctius, Bonartius, qui primum illud abhorrere a Scripturæ ſenſu judicant &, ut Petrus Poſſinus, *vanum & aſtutia illaudata captatum effugium*. Sed hoc quoque alterum placere non poteſt iis, qui communem hominum vitam, vel eo tempore ſpectant. Nemo ſaltem negabit proniorem eſſe explicationem no-

noſtram de Dario Hyſtaſpis. Atque hoc, Chronologicum Syſtema noſtrum commendat, quod cum brevius intervallum fecerit, quam vulgo ſolet, inter deportatiouem Jechoniæ & hunc Darium, annorum 69.; ſi Mardochæum translatum ponimus puerum triennem, quod Scripturæ omnino ſatisfacit & cenſuit Cornelius, anno III. Darii LXXIII. annos natus erat; quæ quidem ætas, ut graviſſimis muneribus a Rege commiſſis defungi poſſit, in homine valente ac robuſto, nihil habet mirum ac ſingulare.

Ultra non tendimus, quod nimium longi fuerimus, & annorum ſumma ab O. C. ad Chriſtum, ſi hæc ſtant, moveri non poſſit. Sunt ergo nobis ab O. C. ad æræ vulgaris initium anni 4235. Cum autem de vero anno Chriſti natali eadem ſententia noſtra ſit quæ Dekerii, Petavii, Uſſerii, Noriſii &c., erunt ab O. C. ad Chriſti ortum 4230., ad ejus mortem vero anno ær. vulg. XXIX. anni 4263. Hoc enim & de anno mortis ſentimus, ducti præcipue auctoritate PP. veterumque ſcriptorum, cujus conſenſus tantus indicat, habuiſſe quod ſequerentur. Nec vero ignotum eſſe potuit, quod adeo celebre in Judæa fuit, & legitimis Actis & publicis conſignatum. Avertit quidem ab hac ſententia multos plenilunium, octiduum ferme eo anno antevertens feriam VI. die 25. Martii. Sed ſatis liquet nobis, aberraſſe tunc in plenilunio civili inveniendo Judæos a vero, more etiam ceterorum populorum. Qui feriarum alium apud alios ordinem hoc tempore induxit, ut hoc explicaret; ſatis meo judicio refutatur ex controverſia de Paſchate, in qua nullum de eo verbum, quod prætereundum non erat. Quod quidem ideo dico, ut expromam ſentetiam meam, & qui aliena diligentius ſcrutantur quam ſua, illud, quod meum non eſt, mihi affingere non pergant.

ÆTAS V.

Digitized by Google

ÆTAS V.

A templo I. fundato, ad fundatum iterum anno 2. Darii, ann. 477.

A. P. I.	Salomon		*Ægypti Regis*
3717.	4. Templum fundatur (1)		
3733.	20.		Seſoſtres annis 40.(*a*)
	RR. Juda	*RR. Iſrael*	
3753	1.Roboam (2)	1.Jeroboam (3)	
3757.	5. . . .	5.	*Seſac diripit templum* (*b*)
3770.	1.Abia (4)	18. : . . .	
3773.	1.Aſa (5)	21.	
3774.	2.	22.1.Nadab (6)	
3775.	3.	2.1.Baaſa (7)	

(1) III. RR. VI. „ Factum eſt autem quadringenteſimo & octogeſimo anno egreſſionis filiorum Iſrael de terra Ægypti, in anno 4. regni Salomonis ſuper Iſrael, ædificari cœpit domus Domino „.

(*a*) V. *num.* 25.

(2) III. RR. XI. „ Dormivitque Salomon cum patribus ſuis, regnavitque Roboam fil. ejus pro eo. XIV. . . . decem & ſeptem annos regnavit in Jeruſalem „.

(3) XII. „ Cum audiſſet omnis Iſrael quod reverſus eſſet Jeroboam . . . conſtituerunt eum regem ſuper omnem Iſrael &c. XIV. dies autem quibus regnavit Jeroboam 22. anni ſunt „.

(*b*) XIV. „ In quinto autem anno Regis Roboam aſcendit Seſac Rex Ægypti in Jeruſalem, & tulit theſauros domus Domini &c. „.

(4) XV. „ Igitur in octavodecimo anno regni Jeroboam . . . regnavit Abiam ſuper Judam; tribus annis regnavit in Jeruſalem „.

(5) *Ib.* „ In anno ergo vigeſimo Ieroboam Regis Iſrael regnavit Aſa Rex Juda, & quadraginta & uno anno regnavit in Jeruſalem V. *num.* 31.

(6) *Ib.* „ Nadab vero fil.. Jeroboam regnavit ſuper Iſrael anno ſecundo Aſa Regis Juda: regnavitque ſuper Iſrael duobus annis „.

(7) *Ib.* „ Interfecit ergo illum Baeſa anno tertio Aſa Regis Juda, & regnavit pro eo . . . anno tertio Aſa Regis Juda regnavit Baaſa fil. Abiæ ſuper omnem Iſrael, in Therſa, 24. annis „.

Digitized by Google

A. P. J.	*RR. Juda*	*RR. Iſrael*	*Ægypti Reges*
3783.	11.	9.	Pheron a. 12.
3788.	16.	14. 36. *Judæam invadit* (*)	Zara Æthiops (*c*)
3795.	23.	21.	Proteus a. 28.
3798.	26.	24. 1. Elas (8)	
3799.	27.	2. 1. Zambri (9) 1. Amri (10)	
3804.	32.	6. 1. *In Therſa* (11)	
3810.	37.	12. 1. Achab (12)	
3814.	1. Joſaphat (13)	5.	
3823.	10.	14	Rampſinithus a. 10.

(*) II. Paral. XV. v. ult. „ Bellum vero non fuit uſque ad XXXV. annum Regni Aſa „ . XVI. 1. „ Anno autem XXXVI. Regni ejus aſcendit Baaſa Rex Iſrael in Judam &c. „ . V. *num.* 11.

(*c*) II. Par. XIV. „ Dormivit autem Abia cum patribus ſuis. . . . regnavitque Aſa fil. ejus pro eo, in cujus diebus quievit terra annis 10. . . . egreſſus eſt autem contra eos Zara Æthiops cum exercitu ſuo decies centena millia & curribus trecentis, & venit uſque Mareſa &c. Exterruit itaque Dominus Æthiopes coram Aſa &c. „ .

(8) XVI. „ Dormivit ergo Baaſa & regnavit Ela filius pro eo . . . anno XXVI. Aſa Regis Juda regnavit Ela fil. Baaſa ſuper Iſrael in Therſa duobus annis „ .

(9) *Ib.* „ Irruens ergo Zambri percuſſit & occidit eum anno XXVII. Aſa Regis Juda, & regnavit pro eo „ . . . . ſeptem diebus in Therſa „ .

(10) *Ib.* „ Cumque audiſſet rebellaſſe Zambri, & occidiſſe Regem, fecit ſibi Regem omnis Iſrael Amri „ .

(11) *Ib.* „ Anno XXXI. Aſa Regis Juda regnavit Amri ſuper Iſrael 12. annis, in Therſa regnavit 6. annis „ V. *num.* 11.

(12) *Ib.* „ Achab vero fil. Amri regnavit ſuper Iſrael anno XXXVIII. Aſa Regis Juda . . . in Samaria 22. annis „ .

(13) XXII. „ Joſaphat vero fil. Aſa regnare cœperat ſuper Judam anno IV. Achab Regis Iſrael. . . & 25. annis regnavit in Jeruſalem „ . V. *num.* 11.

Digitized by Google

A. P. J.	RR. Juda	RR. Iſrael	Ægypti Reges
3830.	17. 1. Joram (*)	21. 1. Ochozias (14)	
3831.	18. 2.	22. 2. 1. Joram (15)	
3833.	20. . . .	3.	Cheopas a. 50.
3835.	22. 1. Joram (16)	5.	
3838.	25. 4. Joram (13)	8.	
3842.	8. 1. Ochozias (17)	12.	
3843.	1. Athalia (19)	1. Jehu (18)	
3849.	7. 1. Joas (20)	7.	
3871.	23.	1. Joachaz (21)	
3883.	35.	13.	Chephrenes a. 56.

(14) *Ib.* „ Ochozias autem fil. Achab regnare cœperat ſuper Iſrael in Samaria a. XVII. Joſaphat Regis Juda , regnavitque ſuper Iſrael 2. annis „ .

(15) II. RR. I. „ Et regnavit Joram frater ejus (Ochoziæ) pro eo , anno ſecundo

(*) Joram filii Joſaphat Regis Juda , III. „ Joram vero filius Achab regnavit ſuper Iſrael in Samaria anno XVIII. Joſaphat Regis Juda , regnavitque 12. annis „ V. *num.* 11.

(16) VIII. „ Anno V. Joram filii Achab & Joſaphat Regis Juda regnavit Joram fil. Joſaphat .... & 8. annis regnavit in Jeruſalem „ . V. *num.* 11.

(17) *Ib.* „ Anno XII. Joram filii Achab . . regnavit Ochoſias fil. Joram Regis Juda . . . & uno anno regnavit in Jeruſalem „ IX. „ Anno XI. Joram filii Achab regnavit Ochozias ſuper Juda, venitque Jehu in Jeſrahel „ . V. *num.* 11.
IV. RR. VIII. „ Vigintiduorum annorum erat Ochozias cum regnare cœpiſſet & uno anno regnavit in Jeruſalem „ . I. Par. XXII. „ Quadraginta duorum annorum erat Ochozias cum regnare cœpiſſet, & uno anno tanntum regnavit in Jeruſalem „ .

(18) IV. RR. X. „ Dies autem quos regnavit Jehu ſuper Iſrael 28. anni ſunt in Samaria „ .

(19) XI. „ Athalia vero Mater Ochoziæ videns mortuum filium ſuum &c. regnavit ſuper terram . . . anno autem VII. miſit Joada &c. „ .

(20) XII. „ Anno VII. Jehu regnavit Joas & 40. annis regnavit in Jeruſalem . Id. II. Par. XXIV.

(21) XIII. „ Anno XXIII. Joas filii Ochoziæ Regis Juda regnavit Joachaz filius Jehu ſuper Iſrael in Samaria 17. annis „ .

Digitized by Google

A. P. J.	RR. Juda	RR. Iſrael	Ægypti Reges	RR. Babyl.
3885.	37.	15. 1. Joas (22)		
3887.	39.	17. 1. Joas (22)		
3889.	1. Amaſias (23)	3.		
3891.	3.	5. 1. Jeroboam (24)		
3903.	15.	13. 1. Jeroboä (24)		
3917.	29. 1. Azarias (25)	27. 15.		
3938.	22.	36.		Olymp. I.
3939.	23.	37.	Mycerinus a. 6.	
3944.	28.	1. Interregnum		
3945.	29.	2.	Aſychis a. 5.	
3950.	34.	7.	Anyſis I. a. 1.	
3954.	38.	8.	Sabacos a. 50.	
3955.	39.	12. Zacharias (26) Sellum (27)		
3956.	40.	1. Manahen (28)		
3961.	45.	6.		1. V. C. Varr.
3966.	50.	1. Phaceja (29)		
3967.	51.	2.		1. Nabonaſſ. a. 26. Feb.
3968.	52.	1. Phacee (30)		

(22) *Ib.* „ Anno XXXVII. Joas Regis Juda regnavit Joas fil. Joachaz ſuper Iſrael in Samaria 16. annis „.

(23) XIV. „ In anno II. Joas filii Joachaz Regis Iſrael regnavit Amaſias fil. Joas Regis Juda ... 29. annis regnavit in Jeruſalem „ *Ib.* „ Vixit autem Amaſias poſtquam mortuus eſt Joas fil. Joachaz Regis Iſrael quindecim annis „.

(24) *Ib.* „ Anno XV. Amaſiæ filii Joas Regis Juda regnavit Jeroboam fil. Joas Regis Iſrael in Samaria quadraginta & uno anno „.

(25) XV. „ Anno XXVII. Jeroboam Regis Iſrael regnavit Azarias fil. Amaſiæ Regis Juda .. 52. annis regnavit in Jeruſalem „.

(26) *Ib.* „ Anno XXXVIII. Azariæ Regis Juda regnavit Zacharias fil. Jeroboam in Samaria ſex menſibus „. V. *num.* 11.

(27) *Ib.* Sellum fil. Jabes regnavit XXXIX. anno Azariæ Regis Juda ; regnavit autem uno menſe in Samaria.

(28) *Ib.* „ Anno XXXIX. Azariæ regnavit Manahem fil. Gadi ſuper Iſrael 10. annis in Samaria „.

(29) *Ib.* „ Anno L. Azariæ regnavit Phaceaja fil. Manahem ſuper Iſrael in Samaria biennio „.

(30) *Ib.* „ Anno LII. Azariæ Regis Juda regnavit Phacee fil. Romeliæ ſuper Iſrael in Samaria 20. annis.

Digitized by Google

A.P.J.	*RR.Juda*	*RR.Iſrael*	*RR.Ægypti*	*RR. Aſſyr.*	*RR.Babyl.*
3969.	1. Joatham (31)	2.			
3981.	13.	14.			1. ex 2. Nadii. 15. N.
3983.	15.	16.			1. ex 5. Choz. 17. N.
3884.	16. 1. Achaz (32)	17.			
3988.	20. 5.	1. Oſee (33)			1. ex 5. Jugæi 22. N.
3993.	10.	6.			1. ex 12. Mardo-vempadi.
3996.	13.	1. Oſee (33)			
3999.	16. Ezechias (34)	4. *Tobias naſcitur* (✠).		*Medorum defectio ab Aſſ.*	
4001.	3.	6.	Anyſis II. a. 9. ſive *Sua* (*)	Salmanaſar	
4002.	4.	7. *Samaria obſidetur* (35)			
4004.	6.	9. *Deportatio Iſrael* (35)			

(31) *Ib.* „ Anno II. Phacee filii Romeliæ Regis Iſrael regnavit Joatham fil. Oziæ Regis Juda .... ſexdecim annis in Jeruſalem „.

(32) XVI. „ Anno XVII. Phacee filii Romeliæ regnavit Achaz fil. Joatham Regis Juda ... & 16. annis regnavir in Jeruſalem „.

(33) XV. „ Conjuravit autem ... Oſee fil. Ela contra Phacee ... & percuſſit eum & interfecit, regnavitque pro eo XX. anno Joatham filii Oziæ „. XVII. Anno XII. Achaz Regis Juda regnavit Oſee fil. Ela in Samaria ſuper Iſrael 9. annis V. *num.* 11.

(34) XVIII. „ Anno III. Oſee filii Ela Regis Iſrael regnavit Ezechias fil. Achaz Regis Juda ... & 29. annis regnavit in Jeruſalem „. Ita & II. Par. XXVIII.

(✠) V. Ad ann. 4098.

(*) IV. RR. XVII. 4. „ Cumque deprehendiſſet Rex Aſſyriorum Oſee, quod rebellare nitens miſiſſet nuntios ad Sua Regem Ægypti, ne præſtaret tributa Regi Aſſyriorum, ſicut ſingulis annis ſolitus erat &c. „.

(35) XVIII. „ Anno IV. Regis Ezechiæ, qui erat annus VII. Oſee .... aſcendit Salmanaſar Rex Aſſyriorum in Samariam & oppugnavit eam & cœpit. Nam poſt annos 3. anno VI. Ezechiæ ideſt IX. anno Oſee Regis Iſrael capta eſt Samaria „ XVII. „ obſedit eum tribus annis: anno autem IX. Oſee cœpit Rex Aſſyriorum Samariam & tranſtulit Iſrael in Aſſyrios „.

Digitized by Google

A.P.J.	RR.Juda	RR. Iſrael	RR.Ægypti	RR.Aſſyr.	RR.Babyl.
4005. 7.				Dejoces a. 53.	1. ex 5. Arciani 39. Nab.
4010. 12.		Sethos a. 40.			1. ex 5. Interr. 44. N.
4012. 14.	Juda urbes vexat		Sennacherib (*d*)		1. ex 3. Belibi 46
4015. 17.					1. ex 6. Apronadii 49.
4021. 23.					1. Regebeli 53.
4022. 24.					1. ex 4. Meſſeſimordaci 56.
4026. 28.					1. ex 8. Interregni II. 60.
4028.	1. Manaſſes (36)				
4032.	5. *Iuditbæ hiſtoria* (37)				
4034. 7.					1. ex 13. Aſſaradini 68.
4047. 20.					1. ex 20. Saoſduchei 81.
4050. 23.		Pſammitichuſa. 54.			
4058. 31.				Phraortes a. 22.	
4067. 40.					1. ex 22. Chiniladani 101.
4080. 53.				Cyaxares a. 40.	

(*d*) IV. RR. XVIII. 13. „ Anno XIV. Regis Ezechiæ aſcendit Sennacherib Rex Aſſyriorum ad univerſas Civitates Juda munitas, & cœpit eas. Tunc miſit Ezechias Rex nuntios ad Regem Aſſyriorum &c. „.

(36) XX. v. ult. „ Dormivitque Ezechias cum patribus ſuis, & regnavit Manaſſes fil. ejus pro eo. „ XXI. „ duodecim annorum erat Manaſſes cum regnare cœpiſſet & 55. annis regnavit in Jeruſalem „.

(37) V. num. 18.

Digitized by Google

A.P.J.	*RR.Juda*	*RR.Ægypti*	*RR. Aſſyr.*	*RR.Medorum*	*RR.Babyl.*
4082.55.	Amon (38)				
4084.1.	Joſias (39)				
4089.6.					1. ex 21. Nabopolaſſari 123.
4096.13.	*Jerem. Proph.* (e)				
4098.15.	*Tobias moritur* a.99.		Ninivvevertitur(f)		
4099.16.	*Judith moritur* a.105.				
4104.21.		Necus a. 17.			
4110.27.					1. ex 43. Nabocolaſſari. 144.
4111.28.				Eclipſis ſol.(g)	
4114.31.	1.Joachaz(40) 1.Joakim (41)				

(38) XXI. „ Dormivitque Manaſſes cum patribus ſuis . . . & regnavit Amon fil. ejus pro eo: . . . . duobus quoque annis regnavit in Jeruſalem , Id. II. Par. XXXI .

(39) *Ib.* „ Tetenderunque ei inſidias ſervi ſui & interfecerunt Regem in domo ſua . . . & regnavit Joſias fil. ejus pro eo . XXII. . . . . triginta & uno anno regnavit in Jeruſalem „ .

(e) Jerem. I. & XXV. „ Verbum quod factum eſt ad Jeremiam de omni populo Juda , in anno IV. Joakim filii Joſiæ Regis Juda (ipſe eſt annus primus Nabuchodonoſor Regis Babylonis . . . . a XIII. anno Joſiæ . . . . uſque ad diem hanc , iſte tertius & vigeſimus annus &c. „ .

(f) V. num.21. (g) IV. num.18.

(40) XXII. „ In diebus ejus aſcendit Pharao Nechao Rex Ægypti contra Regem Aſſyriorum ad fil. Euphratem , & abiit Joſias in occurſum ejus , & occiſus eſt in Mageddo . . . tulitque populus terræ Joachaz filium Joſiæ , & unxerunt eum &c. & tribus menſibus regnavit in Jeruſalem „ . Id. XXIV. & II. Par.XXXVI.

(41) *Ib.* „ Vinxitque eum Pharao Nechao in Rebla. . . ne regnaret in Jeruſalem . . . regemque conſtituit EliaKim . . . vertitque nomen ejus JoaKim . . . . & XI. annis regnavit in Jeruſalem „ .

Digitized by Google

A.P.J. *RR.Juda* *RR.Ægypti* *RR.Medorum* *RR.Babylonis* *RR. Aſſyr.*

4117. 4.*Nab. vex. Jud.*(42) . . . . 8.1.exScript.(e)

4120.7. . . . . .Aſtyages a. 35.

4121. 8. . . Pſammis a.6.

4124.11.Joachim(43) 1.Sedecias ; *coercetur a Babylonio*(g)
Init. Captiv. (44)

4125.2.*Jeruſ.obſid.*(45)

4127.4. . . Apries a. 25. . . . . . . *Nabuch. Tyrum obſidet*

---

(42) XXIV. „ In diebus ejus aſcendit Mabuchodonoſor Rex Babylonis , & factus eſt ei JoaKim ſervus tribus annis , & rurſum rebellavit contra eum , immiſitque ei Dominus latrunculos Chaldæorum , & latrunculos Syriæ , & latrunculos Moab , & latrunculos filiorum Ammon , & immiſit eos in Judam, ut diſperderet eum „ . Daniel I. „ Anno III. Regis Juda venit Nabuchadonoſor Rex Babylonis in Jeruſalem & obſedit eam . Et tradidit Dominus in manu ejus JoaKim Regem Juda , & partem vaſorum Domus Dei &c. „ .

(43) II. Par.XXXVI. „ Regnavit autem Joachim filius ejus pro eo : . . tribus menſibus ac 10. diebus regnavit in Jeruſalem : . . . cumque anni circulus volveretur miſit Nabuchodonoſor Rex qui adduxerunt eum in Babylonem , aſportatis ſimul pretioſiſſimis vaſis domus Domini ; Regem vero conſtituit Sedeciam patruum ejus . . . . undecim annis regnavit in Jeruſalem „ IV. RR. XXIV. „ Et dormivit JoaKim cum patribus ſuis , & regnavit Joachim filium ejus pro eo . . . & tribus menſibus regnavit &c. „ .

(g) IV. RR. XXIV. „ Et ultra non addidit Rex Ægypti ut egrederetur de terra ſua : tulerat enim Rex Babylonis a rivo Ægypti uſque ad fl. Euphratem omnia quæ fuerant Regis Ægypti „ .

(44) *Ib.* „ In tempore illo aſcenderunt ſervi Nabuchodonoſor Regis Babylonis in Jeruſalem & circumdata eſt urbs munitionibus , venitque Nabuchodonoſor Rex Babylonis ad civitatem cum ſervis ſuis ut oppugnaret eam ; egreſſuſque eſt Joachin Rex Juda ad Regem Babylonis ipſe & mater ejus , & ſervi & principes ejus & Eunuchi ejus : & ſuſcepit eum Rex Babylonis anno octavo regni ejus , & protulit inde omnes theſauros domus Domini , & omnes theſauros domus regiæ , & concidit univerſa vaſa aurea quæ fecerat Salomon Rex Iſrael in templo Domini juxta verbum Domini ; & tranſtulit omnem Jeruſalem &c. „ .
Jerem. LII. „ Iſte eſt populus quem tranſtulit Nabuchodonoſor in anno VII. , Judæos tria millia & viginti tres „ .

(45) II. RR. XXV. „ Factum eſt autem anno IX. regni ejus menſe 10. 10. die menſis venit Nabuchodonoſor Rex Babylonis ipſe & omnis exercitus ejus in Jeruſalem , & circumdederunt eam , & extruxerunt in circuitu ejus munitiones; & clauſa eſt civitas atque vallata uſque ad XI. annum Regis Sedeciæ „ .

Digitized by Google

P.A.J.	RR.Juda	RR.Ægypti	RR.Medorum	RR.Babylonis	RR.Aſ
4134.	XI. *Temp.evert.* (46)				
4135.					
4139.	XVI.2. *Jud.deport.*(47)				2
4352.	XXIX.	*Ægyptus vaſtatur* Amaſis a.37.			
4153.	XXX.			1. ex 2. Ilvar dami 187.	
			Reges Perſarum		
4153.			Cyrus a.30.	1. ex 4. Neric laſſari 189.	
4159.	XXXVI.			1. ex 17. Nab nadii 193.	
4160.	XXXVII. *Joachin ſublevatur* (48)				
4176.	LIII.		1. Cyri ex 7.		
4185.	LXII.		Cambyſes a. 8.		
4189.	LXVI.	Pſammenithus m.6.			
4193.	LXX.		Darius a 36. a Cyri vaſtatione XXXX.		
4194.	Finis Captivitatis (49)				

(46) *Ib.* „ Menſe V. 7. die menſis (ipſe eſt annus XIX. Regis Babylonis) venit Nabuzardan princeps exercitus, ſervus Regis Babylonis in Jeruſalem, & ſuccendit domum Domini, & domum Regis, & domos Jeruſalem &c. II. Part. XXXVI.
Jere.LII.„In a.XVIII.Nabuchodonoſor (tranſtulit) de Jeruſalem animas 832. „

(47) *Ib.* „ In anno XXIII. Nabuchodonoſor tranſtulit Nabuzardan magiſter militiæ animas Judæorum 745. „.

(48) IV. RR. XXV. „ Factum eſt vero in anno XXXVII. tranſmigrationis Joachin Regis Juda menſe XII. 27. die menſis ſublevavit Evilmerodach Rex Babylonis, anno quo regnare cœperat caput Joachin Regis Juda de carcere „ Id. Jerem. LII.

(49) V. num.14.

99 334592

Digitized by Google

ÆTAS V.

A templo I. fundato, ad fundatum iterum anno 2. Darii, ann. 477.

A. P. I.	Salomon		*Ægypti Regis*
3717.	4. Templum fundatur (1)		
3733.	20.	. . .	Seſoſtres annis 40.(*a*)
	RR. Juda	*RR. Iſrael*	
3753	1.Roboam (2)	1.Jeroboam (3)	
3757.	5. . . .	5.	*Seſac diripit templum* (*b*)
3770.	1.Abia (4)	18. : . . .	
3773.	1.Aſa (5)	21.	
3774.	2.	22.1.Nadab (6)	
3775.	3.	2.1.Baaſa (7)	

(1) III. RR. VI.,, Factum eſt autem quadringenteſimo & octogeſimo anno egreſſionis filiorum Iſrael de terra Ægypti, in anno 4. regni Salomonis ſuper Iſrael, ædificari cœpit domus Domino ,, .

(*a*) V. *num.*25.

(2) III. RR. XI.,, Dormivitque Salomon cum patribus ſuis, regnavitque Roboam fil. ejus pro eo. XIV. . . . decem & ſeptem annos regnavit in Jeruſalem ,, .

(3) XII. ,, Cum audiſſet omnis Iſrael quod reverſus eſſet Jeroboam . . . conſtituerunt eum regem ſuper omnem Iſrael &c. XIV. dies autem quibus regnavit Jeroboam 22. anni ſunt ,, .

(*b*) XIV. ,, In quinto autem anno Regis Roboam aſcendit Seſac Rex Ægypti in Jeruſalem, & tulit theſauros domus Domini &c.,, .

(4) XV. ,, Igitur in octavodecimo anno regni Jeroboam . . . regnavit Abiam ſuper Judam; tribus annis regnavit in Jeruſalem ,, .

(5) *Ib.* ,, In anno ergo vigeſimo Ieroboam Regis Iſrael regnavit Aſa Rex Juda, & quadraginta & uno anno regnavit in Jeruſalem V. *num.*11.

(6) *Ib.* ,, Nadab vero fil.. Jeroboam regnavit ſuper Iſrael anno ſecundo Aſa Regis Juda: regnavitque ſuper Iſrael duobus annis ,, .

(7) *Ib.* ,, Interfecit ergo illum Baeſa anno tertio Aſa Regis Juda, & regnavit pro eo . . . anno tertio Aſa Regis Juda regnavit Baaſa fil. Abiæ ſuper omnem Iſrael, in Therſa, 24. annis ,, .

Digitized by Google

A. P. J.	RR. Juda	RR. Iſrael	Ægypti Reges
3783.	11.	9.	Pheron a. 12.
3788.	16.	14. 36. *Judæam invadit* (*)	Zara Æthiops (c)
3795.	23.	21.	Proteus a. 28.
3798.	26.	24. 1. Elas (8)	
3799.	27.	2. 1. Zambri (9) 1. Amri (10)	
3804.	32.	6. 1. *In Therſa* (11)	
3810.	37.	12. 1. Achab (12)	
3814.	1. Joſaphat (13) 5.		
3823.	10.	14	Rampſinithus a. 10.

(*) II. Paral. XV. v. ult. „ Bellum vero non fuit uſque ad XXXV. annum Regni Aſa „ . XVI. 1. „ Anno autem XXXVI. Regni ejus aſcendit Baaſa Rex Iſrael in Judam &c. „ . V. *num.* 11.

(c) II. Par. XIV. „ Dormivit autem Abia cum patribus ſuis . . . . regnavitque Aſa fil. ejus pro eo , in cujus diebus quievit terra annis 10. . . . egreſſus eſt autem contra eos Zara Æthiops cum exercitu ſuo decies centena millia & curribus trecentis, & venit uſque Mareſa &c. Exterruit itaque Dominus Æthiopes coram Aſa &c. „ .

(8) XVI. „ Dormivit ergo Baaſa & regnavit Ela filius pro eo . . . anno XXVI. Aſa Regis Juda regnavit Ela fil. Baaſa ſuper Iſrael in Therſa duobus annis „ .

(9) *Ib.* „ Irruens ergo Zambri percuſſit & occidit eum anno XXVII. Aſa Regis Juda , & regnavit pro eo „ . . . . ſeptem diebus in Therſa „ .

(10) *Ib.* „ Cumque audiſſet rebellaſſe Zambri , & occidiſſe Regem , fecit ſibi Regem omnis Iſrael Amri „ .

(11) *Ib.* „ Anno XXXI. Aſa Regis Juda regnavit Amri ſuper Iſrael 12. annis , in Therſa regnavit 6. annis „ V. *num.* 11.

(12) *Ib.* „ Achab vero fil. Amri regnavit ſuper Iſrael anno XXXVIII. Aſa Regis Juda . . . in Samaria 22. annis „ .

(13) XXII. „ Joſaphat vero fil. Aſa regnare cœperat ſuper Judam anno IV. Achab Regis Iſrael . . . & 25. annis regnavit in Jeruſalem „ . V. *num.* 11.

A. P. J.	RR. Juda	RR. Iſrael	Ægypti Reges
3830.	17. 1. Joram (*)	21. 1. Ochozias (14)	
3831.	18. 2.	22. 2. 1. Joram (15)	
3833.	20. . . .	3.	Cheopas a. 50.
3835.	22. 1. Joram (16)	5.	
3838.	25. 4. Joram (13)	8.	
3842.	8. 1. Ochozias (17)	12.	
3843.	1. Athalia (19)	1. Jehu (18)	
3849.	7. 1. Joas (20)	7.	
3871.	23.	1. Joachaz (21)	
3883.	35.	13.	Chephrenes a. 56.

(14) *Ib.* „ Ochozias autem fil. Achab regnare cœperat ſuper Iſrael in Samaria a. XVII. Joſaphat Regis Juda, regnavitque ſuper Iſrael 2. annis „.

(15) II. RR. I. „ Et regnavit Joram frater ejus (Ochoziæ) pro eo, anno ſecundo

(*) Joram filii Joſaphat Regis Juda, III. „ Joram vero filius Achab regnavit ſuper Iſrael in Samaria anno XVIII. Joſaphat Regis Juda, regnavitque 12. annis „ V. *num.* 11.

(16) VIII. „ Anno V. Joram filii Achab & Joſaphat Regis Juda regnavit Joram fil. Joſaphat .... & 8. annis regnavit in Jeruſalem „. V. *num.* 11.

(17) *Ib.* „ Anno XII. Joram filii Achab .. regnavit Ochoſias fil. Joram Regis Juda ... & uno anno regnavit in Jeruſalem „ IX. „ Anno XI. Joram filii Achab regnavit Ochozias ſuper Juda, venitque Jehu in Jeſrahel „. V. *num.* 11.
IV. RR. VIII. „ Vigintiduorum annorum erat Ochozias cum regnare cœpiſſet & uno anno regnavit in Jeruſalem „ . I. Par. XXII. „ Quadraginta duorum annorum erat Ochozias cum regnare cœpiſſet, & uno anno tanntum regnavit in Jeruſalem „.

(18) IV. RR. X. „ Dies autem quos regnavit Jehu ſuper Iſrael 28. anni ſunt in Samaria „.

(19) XI. „ Athalia vero Mater Ochoziæ videns mortuum filium ſuum &c. regnavit ſuper terram ... anno autem VII. miſit Joada &c. „.

(20) XII. „ Anno VII. Jehu regnavit Joas & 40. annis regnavit in Jeruſalem . Id. II. Par. XXIV.

(21) XIII. „ Anno XXIII. Joas filii Ochoziæ Regis Juda regnavit Joachaz filius Jehu ſuper Iſrael in Samaria 17. annis „.

Digitized by Google

A. P. J.	RR. Juda	RR. Iſrael	Ægypti Reges	RR. Babyl.
3885.	37.	15. 1. Joas (22)		
3887.	39.	17. 1. Joas (22)		
3889.	1. Amaſias (23)	3.		
3891.	3.	5. 1. Jeroboam (24)		
3903.	15.	13. 1. Jeroboā (24)		
3917.	29. 1. Azarias (25)	27. 15.		
3938.	22.	36.	. . . .	Olymp. I.
3939.	23.	37.	Mycerinus a. 6.	
3944.	28.	1. Interregnum		
3945.	29.	2.	Aſychis a. 5.	
3950.	34.	7.	Anyſis I. a. 1.	
3954.	38.	8.	Sabacos a. 50.	
3955.	39.	12. Zacharias (26) Sellum (27)		
3956.	40.	1. Manahen (28)		
3961.	45.	6.		1. V. C. Varr.
3966.	50.	1. Phaceja (29)		
3967.	51.	2.		1. Nabonaſſ. a. 26. Feb.
3968.	52.	1. Phacee (30)		

(22) *Ib.* „ Anno XXXVII. Joas Regis Juda regnavit Joas fil. Joachazſuper Iſrael in Samaria 16. annis „.

(23) XIV. „ In anno II. Joas filii Joachaz Regis Iſrael regnavit Amaſias fil. Joas Regis Juda . . . 29. annis regnavit in Jeruſalem „ *Ib.* „ Vixit autem Amaſias poſtquam mortuus eſt Joas fil. Joachaz Regis Iſrael quindecim annis „.

(24) *Ib.* „ Anno XV. Amaſiæ filii Joas Regis Juda regnavit Jeroboam fil. Joas Regis Iſrael in Samaria quadraginta & uno anno „.

(25) XV. „ Anno XXVII. Jeroboam Regis Iſrael regnavit Azarias fil. Amaſiæ Regis Juda . . 52. annis regnavit in Jeruſalem „.

(26) *Ib.* „ Anno XXXVIII. Azariæ Regis Juda regnavit Zacharias fil. Jeroboam in Samaria ſex menſibus „. V. *num.* 11.

(27) *Ib.* Sellum fil. Jabes regnavit XXXIX. anno Azariæ Regis Juda; regnavit autem uno menſe in Samaria.

(28) *Ib.* „ Anno XXXIX. Azariæ regnavit Manahem fil. Gadi ſuper Iſrael 10. annis in Samaria „.

(29) *Ib.* „ Anno L. Azariæ regnavit Phaceaja fil. Manahem ſuper Iſrael in Samaria biennio „.

(30) *Ib.* „ Anno LII. Azariæ Regis Juda regnavit Phacee fil. Romeliæ ſuper Iſrael in Samaria 20. annis.

Digitized by Google

A.P.J.	*RR.Juda*	*RR.Iſrael*	*RR.Ægypti*	*RR. Aſſyr.*	*RR.Babyl.*
3969.	1. Joatham (31)	2.			
3981.	13.	14.			1. ex 2. Nadii. 15. N.
3983.	15.	16.			1. ex 5. Choz. 17. N.
3884.	16. 1. Achaz (32)	17.			
3988.	20. 5.	1. Oſee (33)			1. ex 5. Jugæi 22. N.
3993.	10.	6.			1. ex 12. Mardovempadi.
3996.	13.	1. Oſee (33)			
3999.	16. Ezechias (34)	4. *Tobias naſcitur* (✠). . . . :		*Medorum defectio ab Aſſ.*	
4001.	3.	6. . . .	Anyſis II. a. 9. ſive *Sua* (*)	Salmanaſar	
4002.	4.	7. *Samaria obſidetur* (35)			
4004.	*6.*	9. *Deportatio Iſrael* (35)			

(31) *Ib.* „ Anno II. Phacee filii Romeliæ Regis Iſrael regnavit Joatham fil. Oziæ Regis Juda . . . . ſexdecim annis in Jeruſalem „ .

(32) XVI. „ Anno XVII. Phacee filii Romeliæ regnavit Achaz fil. Joatham Regis Juda . . . & *16.* annis regnavir in Jeruſalem „ .

(33) XV. „ Conjuravit autem . . . Oſee fil. Ela contra Phacee . . . & percuſſit eum & interfecit, regnavitque pro eo XX. anno Joatham filii Oziæ „ . XVII. Anno XII. Achaz Regis Juda regnavit Oſee fil. Ela in Samaria ſuper Iſrael *9.* annis V. *num.* 11.

(34) XVIII. „ Anno III. Oſee filii Ela Regis Iſrael regnavit Ezechias fil. Achaz Regis Juda . . . & *29.* annis regnavit in Jeruſalem „ . Ita & II. Par. XXVIII.

(✠) V. Ad ann. 4098.

(*) IV. RR. XVII. 4. „ Cumque deprehendiſſet Rex Aſſyriorum Oſee, quod rebellare nitens miſiſſet nuntios ad Sua Regem Ægypti, ne præſtaret tributa Regi Aſſyriorum, ſicut ſingulis annis ſolitus erat &c. „ .

(35) XVIII. „ Anno IV. Regis Ezechiæ, qui erat annus VII. Oſee . . . . aſcendit Salmanaſar Rex Aſſyriorum in Samariam & oppugnavit eam & cœpit. Nam poſt annos 3. anno VI. Ezechiæ ideſt IX. anno Oſee Regis Iſrael capta eſt Samaria „ XVII. „ obſedit eum tribus annis : anno autem IX. Oſee cœpit Rex Aſſyriorum Samariam & tranſtulit Iſrael in Aſſyrios „ .

A.P.J.	*RR.Juda*	*RR. Iſrael*	*RR.Ægypti*	*RR.Aſſyr.*	*RR.Babyl.*
4005. 7.				Dejoces a. 53.	1. ex 5. Arciani 39. Nab.
4010. 12.		Sethos a. 40.			1. ex 5. Interr. 44. N.
4012. 14.	Juda urbes vexat.		Sennacherib (*d*)		1. ex 3. Belibi 46
4015. 17.					1. ex 6. Apronadii 49.
4021. 23.					1. Regebeli 53.
4022. 24.					1. ex 4. Meſſeſimordaci 56.
4026. 28.					1. ex 8. Interregni II. 60.
4028. 1.	Manaſſes (36)				
4032. 5.	*Judithæ hiſtoria* (37)				
4034. 7.					1. ex 13. Aſſaradini 68.
4047. 20.					1. ex 20. Saoſduchei 81.
4050. 23.		Pſammitichuſa. 54.			
4058. 31.				Phraortes a. 22.	
4067. 40.					1. ex 22. Chiniladani 101.
4080. 53.				Cyaxares a. 40.	

(*d*) IV. RR. XVIII. 13. „ Anno XIV. Regis Ezechiæ aſcendit Sennacherib Rex Aſſyriorum ad univerſas Civitates Juda munitas, & cœpit eas. Tunc miſit Ezechias Rex nuntios ad Regem Aſſyriorum &c. „.

(36) XX. v. ult. „ Dormivitque Ezechias cum patribus ſuis, & regnavit Manaſſes fil. ejus pro eo. „ XXI. „ duodecim annorum erat Manaſſes cum regnare cœpiſſet & 55. annis regnavit in Jeruſalem „.

(37) V. num. 18.

Digitized by Google

A.P.J.	*RR.Juda*	*RR.Ægypti*	*RR.Aſſyr.*	*RR.Medorum*	*RR.Babyl.*
4082.	55. Amon (38)				
4084.	1. Joſias (39)				
4089.	*6.*				1. ex 21. Nabopolaſſari 123.
4096.	13. *Jerem. Proph.* (*e*)				
4098.	15. *Tobias moritur* a. 99.		Ninivvevertitur(*f*)		
4099.	16. *Judith moritur* a. 105.				
4104.	21.	Necus a. 17.			
4110.	27.				1. ex 43. Nabocolaſſari. 144.
4111.	28.			Eclipſis ſol.(*g*)	
4114.	31. 1. Joachaz(40) 1. Joakim (41)				

(38) XXI. „ Dormivitque Manaſſes cum patribus ſuis . . . & regnavit Amon fil. ejus pro eo: . . . . duobus quoque annis regnavit in Jeruſalem , Id. II. Par. XXXI.

(39) *Ib.* „ Tetenderunque ei inſidias ſervi ſui & interfecerunt Regem in domo ſua . . . & regnavit Joſias fil. ejus pro eo . XXII. . . . . triginta & uno anno regnavit in Jeruſalem „ .

(*e*) Jerem. I. & XXV. „ Verbum quod factum eſt ad Jeremiam de omni populo Juda , in anno IV. Joakim filii Joſiæ Regis Juda (ipſe eſt annus primus Nabuchodonoſor Regis Babylonis . . . . a XIII. anno Joſiæ . . . . uſque ad diem hanc , iſte tertius & vigeſimus annus &c. „ .

(*f*) V. num. 21. (*g*) IV. num. 18.

(40) XXII. „ In diebus ejus aſcendit Pharao Nechao Rex Ægypti contra Regem Aſſyriorum ad fl. Euphratem , & abiit Joſias in occurſum ejus , & occiſus eſt in Mageddo . . . tulitque populus terræ Joachaz filium Joſiæ , & unxerunt eum &c. & tribus menſibus regnavit in Jeruſalem „ . Id. XXIV. & II. Par. XXXVI.

(41) *Ib.* „ Vinxitque eum Pharao Nechao in Rebla . . . ne regnaret in Jeruſalem . . . regemque conſtituit EliaKim . . . vertitque nomen ejus JoaKim . . . . & XI. annis regnavit in Jeruſalem „ .

Digitized by Google

A.P.J.
RR.Juda *RR.Ægypti* *RR.Medorum* *RR.Babylonis* *RR. Aſſyr.*
4117. 4.*Nab. vex. Jud.*(42) . . . . 8.1.exScripi.(*e*)
4120. 7. . . . . .Aſtyages a. 35.
4121. 8. . . Pſammis a.6.
4124. 11.Joachim(43) 1.Sedecias; *coercetur a Babylonio*(*g*)
Init. Captiv. (44)
4125. 2.*Jeruſ.obſid.*(45)
4127. 4. . . Apries a. 25. . . . . . . *Nabuch. Tyrum obſidet*

---

(42) XXIV. „ In diebus ejus aſcendit Mabuchodonoſor Rex Babylonis, & factus eſt ei JoaKim ſervus tribus annis, & rurſum rebellavit contra eum, immiſitque ei Dominus latrunculos Chaldæorum, & latrunculos Syriæ, & latrunculos Moab, & latrunculos filiorum Ammon, & immiſit eos in Judam, ut diſperderet eum „. Daniel I. „ Anno III. Regis Juda venit Nabuchadonoſor Rex Babylonis in Jeruſalem & obſedit eam. Et tradidit Dominus in manu ejus JoaKim Regem Juda, & partem vaſorum Domus Dei &c. „.

(43) II. Par. XXXVI. „ Regnavit autem Joachim filius ejus pro eo : . . tribus menſibus ac 10. diebns regnavit in Jeruſalem . . . cumque anni circulus volueretur miſit Nabuchodonoſor Rex qui adduxerunt eum in Babylonem, aſportatis ſimul pretioſiſſimis vaſis domus Domini; Regem vero conſtituit Sedeciam patruum ejus . . . . undecim annis regnavit in Jeruſalem „ IV. RR. XXIV. „ Et dormivit JoaKim cum patribus ſuis, & regnavit Joachim filium ejus pro eo . . . & tribus menſibus regnavit &c. „.

(*g*) IV. RR. XXIV. „ Et ultra non addidit Rex Ægypti ut egrederetur de terra ſua: tulerat enim Rex Babylonis a rivo Ægypti uſque ad fl. Euphratem omnia quæ fuerant Regis Ægypti „.

(44) *Ib.* „ In tempore illo aſcenderunt ſervi Nabuchodonoſor Regis Babylonis in Jeruſalem & circumdata eſt urbs munitionibus, venitque Nabuchodonoſor Rex Babylonis ad civitatem cum ſervis ſuis ut oppugnaret eam; egreſſuſque eſt Joachin Rex Juda ad Regem Babylonis ipſe & mater ejus, & ſervi & principes ejus & Eunuchi ejus: & ſuſcepit eum Rex Babylonis anno octavo regni ejus, & protulit inde omnes theſauros domus Domini, & omnes theſauros domus regiæ, & concidit univerſa vaſa aurea quæ fecerat Salomon Rex Iſrael in templo Domini juxta verbum Domini; & tranſtulit omnem Jeruſalem &c. „.

Jerem. LII. „ Iſte eſt populus quem tranſtulit Nabuchodonoſor in anno VII., Judæos tria millia & viginti tres „.

(45) II. RR. XXV. „ Factum eſt autem anno IX. regni ejus menſe 10.10. die menſis venit Nabuchodonoſor Rex Babylonis ipſe & omnis exercitus ejus in Jeruſalem, & circumdederunt eam, & extruxerunt in circuitu ejus munitiones; & clauſa eſt civitas atque vallata uſque ad XI. annum Regis Sedeciæ „.

Digitized by Google

P.A.J.	RR.Juda	RR.Ægypti	RR.Medorum	RR.Babylonis	RR.Aſſyr.
4134.	XI. *Temp.evert.* (46)				19.
4135.					
4139.	XVI.2. *Jud.deport.*(47)				23.
4352.	XXIX.	*Ægyptus vaſtatur* Amaſis a.37.			
4153.	XXX.			1. ex 2. Ilvarodami 187.	
			Reges Perſarum		
4153.			Cyrus a.30.	1. ex 4. Nericolaſſari 189.	
4159.	XXXVI.			1. ex 17. Nabonadii 193.	
4160.	XXXVII. *Joachin ſublevatur* (48)				
4176.	LIII.		1. Cyri ex 7.		
4185.	LXII.		Cambyſes a. 8.		
4189.	LXVI.	Pſammenithus m.6.			
4193.	LXX.		Darius a 36. a Ægyri vaſtatione XXXX.		
4194.	Finis Captivitatis (49)				

(46) *Ib.* „ Menſe V. 7. die menſis (ipſe eſt annus XIX. Regis Babylonis) venit Nabuzardan princeps exercitus, ſervus Regis Babylonis in Jeruſalem, & ſuccendit domum Domini, & domum Regis, & domos Jeruſalem &c. II. Part. XXXVI.
Jere.LII.„In a.XVIII.Nabuchodonoſor (tranſtulit) de Jeruſalem animas 832. „

(47) *Ib.* „ In anno XXIII. Nabuchodonoſor tranſtulit Nabuzardan magiſter militiæ animas Judæorum 745. „.

(48) IV. RR. XXV. „ Factum eſt vero in anno XXXVII. tranſmigrationis Joachin Regis Juda menſe XII. 27. die menſis ſublevavit Evilmerodach Rex Babylonis, anno quo regnare cœperat caput Joachin Regis Juda de carcere „ Id. Jerem. LII.

(49) V. num.14.

Digitized by Google

99 934592